SPÓŁDZIELCA

ORGAN DLA SPÓŁDZIELNI W GENERALNYM GUBERNATORSTWIE

Prenumerata kwartalna zł 7.50 plus opłata za dostawę wzgl. za przesyłkę pocztową. Ukazuje się 10 i 25 każdego miesiąca. W wypadku wyższej siły czy innych wpływów wydawnictwo nie ma obowiązku dawać odszkodowania.

Warunki ogłoszeń: wiersz 1 mm wysoki i 21 mm szeroki 60 gr. Pismo podstawowe Nonpareille, szpalta tekstowa 1 mm wys. i 89 szerok. zł 8.80. Zniżone ceny ogłoszeń według Cennika Nr. 1. Adres: Wydaw. Rolnicze, Kraków, Nürnbergstr. 5a

Telefon Nr. 116-79 i 116-80.

Nr 13 — **5 lipca 1942 r.** — **Rok II**

Weksle in blanco

Zagadnienie weksli in blanco, t. j. weksli niewypełnionych, składanych przez osoby zaciągające zobowiązanie wobec spółdzielni różnego typu, już w okresie przedwojennym żywo interesowało spółdzielnie i jej dłużników. Obecnie w okresie nienormalnych stosunków wojennych zagadnienie to może mniej interesuje spółdzielnie żywotne, które w dość łatwy sposób dochodzą do porozumienia ze swymi dłużnikami, jednak w spółdzielniach likwidujących się zagadnienie to nie tylko nie straciło na swej ostrości, lecz przeciwnie w bardzo wielu wypadkach wywołuje duże spory i nieporozumienia. Dlatego też, zdaniem naszym, wskazane jest omówić obszerniej sprawę weksli in blanco, gdyż dokładne zapoznanie się z tymi sprawami przydać się może osobom kierującym działalnością spółdzielni, a specjalnie likwidatorom spółdzielni.

O wekslu in blanco, t. j. niezupełnym, wspomina art. 10 prawa wekslowego, którego brzmienie jest następujące: „Jeśli weksel, niezupełny w chwili wystawienia, uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz nabył weksel w złej wierze, albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa“. Jeśli więc art. powyższy prawa wekslowego wspomina o wekslu niezupełnym, to znaczy, że prawo wekslowe dopuszcza istnienie weksli częściowo wypełnionych, a nawet weksli in blanco, t. j. weksli podpisanych przez wystawcę, w których nie została wypełniona ani data wystawienia, ani data płatności, ani nawet suma wekslowa.

Biorąc pod uwagę, że prawo wekslowe dopuszcza istnienie weksli in blanco, a przede wszystkim, że praktyka wykazała, iż weksle takie mają bardzo duże zastosowanie w życiu i są bardzo wygodne dla dłużników i wierzycieli, postaramy się omówić zasadnicze zagadnienia, jakie mogą się wyłonić przy obrocie tymi wekslami.

Zasadniczo zagadnienia te są następujące:

1) Kiedy weksel in blanco może być wypełniony,

2) Na jaką kwotę może być wypełniony weksel in blanco,

3) Jaki termin płatności może być postawiony na wekslu in blanco,

4) Czy weksel in blanco może być puszczony w obieg,

5) Zakres odpowiedzialności poręczycieli i żyrantów na wekslu in blanco.

Oprócz tych zasadniczych zagadnień w praktyce mogą być jeszcze i inne drobniejsze, jednak nad nimi nie będziemy się zastanawiać, gdyż one w działalności spółdzielni nie odgrywają większej roli. Przejdziemy więc do kolejnego omówienia wyżej wyszczególnionych zagadnień, dotyczących weksla in blanco.

Jeśli chodzi o pierwsze zagadnienie, t. j. o zagadnienie k i e d y w e k s e l i n b l a n c o m o ż e b y ć w y p e ł n i o n y p r z e z p o s i a d a c z a w e k s l a, to przede wszystkim uprzytomnić sobie musimy, że zabezpieczenie dawane przez dłużników w postaci weksla in blanco wiąże się zwykle z umową między wierzycielem i dłużnikiem, dotyczącą warunków, w jakich dłużnik zobowiązuje się w stosunku do wierzycieli regulować swoje zobowiązanie. Umowa taka niekoniecznie musi być zawierana na piśmie, a może być również umową ustną. Zasadniczo więc z chwilą, kiedy dłużnik nie dotrzymuje warunków umowy, na której zabezpieczenie złożył weksel in blanco, to wierzyciel ma prawo wypełnić posiadany przez siebie weksel i na podstawie tego weksla dochodzić swoich pretensyj. Jeśli weksel in blanco wręczony został przez dłużnika na zabezpieczenie umowy pisemnej należycie sprecyzowanej, to sprawa wypełnienia weksla przez wierzyciela zasadniczo nie powinna powodować żadnego sporu. Inaczej ma się sprawa, jeśli weksel wręczony został na zabezpieczenie umowy ustnej. W tym bowiem wypadku interpretacja umowy przez dłużnika i wierzyciela może być różna, co w konsekwencji wywołać może spór co do należytego wypełnienia weksla przez wierzyciela. Otóż jeżeli między wierzycielem a dłużnikiem zajdzie taki spór, to w myśl orzeczenia Sądu Najwyższego, ciężar dowodu, iż weksel został wypełniony niezgodnie z warunkami umowy, spada na dłużnika (S. N. 1. C. 273/27 z dn. 24. 11. 1928). To orzeczenie nakłada duży obowiązek na dłużnika, gdyż właśnie on musi dostarczyć dowodów, że wierzyciel wypełnił weksel niezgodnie z umową, co przy umowach ustnych jest bardzo trudne. Pamiętać jednak należy, że zarzut niesłusznego wypełnienia weksla podnoszony może być przez wystawcę tylko w tym wypadku, kiedy posiadacz weksla jest pierwotnym wierzycielem. Jeśli zaś weksel ten znajduje się już w posiadaniu osoby trzeciej, to zobowiązany wekslowo nie może korzystać z zarzutu, iż weksel wypełniono niezgodnie z jego wolą, gdy posiadacz weksla jest w dobrej wierze (Orzeczenie S. N. C. V. 280/27 z dnia 30. 12. 1927 r.).

Z powyższego wynika, że wystawca wekslu in blanco, wydając ten weksel, tym samym upoważnia otrzymują-

cego weksel do jego wypełnienia, pod warunkiem tylko, by wypełniony był on zgodnie z umową. Jeśli zaś to nie nastąpi, wtedy ciężar dowodu, iż weksel wypełniony został niezgodnie z warunkami umowy, spada na wystawcę weksla.

Przechodząc do drugiego zagadnienia t. j., na jaką kwotę wierzyciel może wystawić posiadany przez niego weksel in blanco, stwierdzić należy, że w tym wypadku podstawą jest również umowa zawarta między wystawcą weksla i osobą, której wystawca weksel wręcza. Mogą jednak, co się nawet zdarza bardzo często w praktyce, zachodzić wypadki, że wystawca weksla nie ma dokładnych wiadomości o sumie, do jakiej będzie z weksla odpowiadał. W tych wypadkach chodzi np. o zabezpieczenie jakichś transakcji towarowych, rachunku bieżącego itd. Jeśli więc mamy do czynienia z tego rodzaju transakcjami, to posiadacz weksla może wypełnić weksel na taką kwotę, jaka według ustalonych podstaw obrachunku faktycznie stanowi zobowiązanie wystawcy weksla (S. N. III. Rew. 1914/30 z dn. 15. I. 1931 r.).

Zaznaczyć również należy, że wypełnienie weksla na sumę wyższą, aniżeli ta, którą wyraża sam blankiet wekslowy, nie jest zmianą tekstu weksla (S. N. III. Rw. 754/30 z dnia 20. XI. 1930 r.). Jedynie jeśli zajdzie taki wypadek, to obowiązek dowodu, że na wekslu została wystawiona wyższa suma, niż ta, na jaką opiewał blankiet wekslowy zgodnie z wolą dłużnika, ciąży na wierzycielu (S. N. I. C. 606/31 z dn. 11—25/VI. 1931 r.).

Stwierdzić więc należy, że nabywca weksla in blanco jest uprawniony do wypełnienia weksla zgodnie z umową, jaka, czy to w formie pisemnej czy ustnej, zawarta została między nim a wystawcą weksla, a jeśli umowy takiej nie było, to o kwocie wypełnienia weksla decyduje jego posiadacz z tym zastrzeżeniem, że przy ewentualnym sporze musi on udowodnić, że wypisana kwota została wypisana zgodnie z zobowiązaniem dłużnika.

Przechodząc do trzeciego zagadnienia, t. j. do sprawy terminu płatności, jaki może być postawiony na wekslu in blanco, należy przede wszystkim podkreślić, że w myśl art. 2 ust. 2 prawa wekslowego, weksle bez oznaczonego terminu płatności uważać należy jako weksle płatne za okazaniem. Opierając się więc na tym przepisie, posiadacz wekslu może wstawić dowolną datę płatności na wekslu, w każdym razie jednak nie wcześniejszą, niż termin płatności zobowiązania, na którego zabezpieczenie dłużnik złożył weksel in blanco. Zaznaczyć więc należy wyraźnie, że wręczenie przez dłużnika wekslu in blanco nie upoważnia do wniosku, że wierzyciel był obowiązany wypełnić ten weksel tą samą datą płatności, która była terminem płatności pożyczki (S. N. C. III — 21/33 z dn. 3. XI. 1933 r.). Wierzyciel ma możność wyboru wpisania terminu płatności weksla z tym jednak zastrzeżeniem, że termin ten nie może być wcześniejszy niż termin płatności pożyczki. Jak wynika z powyższego, weksel in blanco jest zasadniczo wekslem płatnym za okazaniem i wierzyciel posiadający weksel może go wypełnić datą dowolną, byleby zachował warunki umowy z dłużnikiem, związane z wydaniem przez wystawcę weksla in blanco.

Przechodząc do czwartego zagadnienia, t. j. zagadnienia, czy weksel in blanco może być puszczony w obieg, stwierdzić należy, że zasadniczo dopóki weksel nie został wypełniony, t. j. nie ma wszystkich cech wekslu, nie może być on przedmiotem obiegu wekslowego. Weksel in blanco wprawdzie nie jest jeszcze wekslem, ale nie jest również bezwartościowym papierem, bo może być wypełniony niesprzecznie z umową (S. N. III. Rw" I. 2582/32 z dn 17. I. 1933 r.). Weksel in blanco więc może być odstępowany innej osobie, jednak w formie zwykłej cesji, nawet w tym wypadku, kiedy weksel taki odstąpiony zostaje innej osobie w drodze indosu (S. N. C. II. Rw. 2973/33 z dnia 23. I. 1934 r.).

Zaznaczyć również należy, że posiadacz weksla, który drogą indosu nabył weksel niewypełniony i następnie weksel ten wypełnił w sposób wskazany przez indosanta, nie może zasłaniać się dobrą wiarą wobec zarzutu wystawcy, że weksel wypełniono niezgodnie z jego wolą (S. N. III. C. 227/31 z dnia 10. VII. 1931 r.).

Jak więc z powyższego wynika, obrót wekslowy wekslami in blanco jest prawnie utrudniony, gdyż może się odbywać tylko na podstawie zwykłej cesji, a nie na podstawie prawa wekslowego.

Przechodząc do omówienia piątego zagadnienia, t. j. zagadnienia zakresu odpowiedzialności poręczycieli i żyrantów na wekslach in blanco stwierdzić należy, że odpowiedzialność ta jest taka sama, jak odpowiedzialność ze zwykłego wekslu. Jeśli więc żyrant podpisał weksel niewypełniony ani sumą wekslową, ani datą płatności w tym jedynie celu, aby wystawca mógł na ten weksel otrzymać kredyt, a nie zastrzegł skorzystania z odpisanego przez siebie blankietu wekslowego tylko celem jednorazowego uzyskania kredytu, odpowiada wekslowo także w takim przypadku, gdy wystawca zwróciwszy pożyczkę otrzymaną na ten weksel, następnie zaciągnął nową pożyczkę i oddał ten weksel na zabezpieczenie nowej pożyczki (S. N. III. I. Rw." 2237/32 z dnia 14. XII. 1932 r.).

Jeśli więc wystawca, indosant lub inna osoba wekslowo zobowiązana chce, aby termin płatności weksla był ten sam, co termin płatności zobowiązania zabezpieczonego tym wekslem, gdy nie chce zatem odpowiadań wekslowo w razie prolongaty zobowiązania, to wypełnia weksel ustaloną datą, lub wyraża w sposób stanowczy wolę, aby weksel został wypełniony pewną datą (S. N. C. III. 21/33 z dnia 3. XI. 1933 r.

Na zakończenie należy zaznaczyć, że w wypadku, kiedy weksel in blanco zaginie, to można wystąpić do sądu o wydanie wyroku umarzającego (S. N. C. III. 64/33 z dnia 1. XII. 1933 r.). To wyjaśnienie jest dość ważne specjalnie w obecnych warunkach wojennych, kiedy wskutek działań wojennych względnie innych przyczyn w wielu wypadkach, specjalnie w spółdzielniach znajdujących się w likwidacji, zaginęły ich dokumenty.

Dokąd przesyłać teksty ogłoszeń?

Niektóre Spółdzielnie nie należące do Związku Rewizyjnego w Generalnym Gubernatorstwie oraz likwidatorzy takich Spółdzielni zawiadamiają redakcję „Spółdzielcy", że nie mogą nadsyłać tekstów ogłoszeń wymaganych statutem i ustawą o Spółdzielniach do Związku Rewizyjnego, ponieważ do niego nie należą.

Takie stanowisko nie jest zgodne ze zarządzeniem Komisarza Państwowej Rady Spółdzielczej z dnia 16 lutego 1942 roku, które wyraźnie zaznacza, że teksty ogłoszeń **wszystkich** Spółdzielni mają być przesyłane do Związku nie zaś do Wydawnictwa Rolniczego.

Wspomniane zarządzenie Komisarza Rady Spółdzielczej dotyczy wszystkich Spółdzielni, bez względu na to, czy należą one do Związku Rewizyjnego Spółdzielni, czy do Wydziału Lustracyjnego Spółdzielni Spożywców i Pracy, czy też nie należą do żadnego Związku.

Sprawę tę już raz redakcja „Spółdzielcy“ wyjaśniła w odezwie „Do wszystkich Spółdzielni“ na stronie tytułowej Nr. 9 z dnia 10 maja br. Uprasza się tedy powtórnie Spółdzielnie pozazwiązkowe obojętnie, czy czynne, czy też będące w stanie likwidacji, do nadsyłania swoich ogłoszeń ustawowych i statutowych wprost do Związku Rewizyjnego Spółdzielni w Generalnym Gubernatorstwie, Centrala, Kraków, ul. Straszewskiego 43 I. p.

Należność natomiast za ogłoszenia należy przekazać do Wydawnictwa Rolniczego. Kraków, ul. Jul. Lea 5a lub na pocztowe konto czekowe tegoż Wydawnictwa, Warszawa Nr. 810.

SPÓŁDZIELNIE SPOŻYWCZE

O wymiarze podatku dochodowego

Według przepisów ustawy o podatku dochodowym osoby prawne, a zatem i spółdzielnie, opłacają podatek od rocznego dochodu, wykazanego prawidłowymi księgami.

Za podlegający opodatkowaniu dochód osób prawnych, prowadzących prawidłowe księgi handlowe, uważa się „zyski bilansowe“, wykazane w zatwierdzonym przez walne zgromadzenie zamknięciu rachunkowym.

Za zyski bilansowe uważa się roczny przychód, od którego odejmuje się:

1) wydatki niezbędne dla osiągnięcia dochodu oraz jego zachowania i zabezpieczenia;
2) coroczne prawidłowe odpisy na zużycie budynków maszyn i wszelkiego rodzaju martwego inwentarza;
3) straty częściowe lub całkowite w przedmiotach podlegających amortyzacji;
4) straty na dłużnikach;
5) bezpośrednie podatki państwowe i samorządowe, przymusowe lub ustawowe świadczenia pieniężne oraz bezpłatne świadczenia przymusowe innego rodzaju na cele publiczne, z wyjątkiem państwowego podatku dochodowego.

Spółdzielnie spożywców na mocy zarządzenia władz obowiązane są do przelewania części nadwyżki na cele popierania rolnictwa; niektóre urzędy skarbowe mają tendencję doliczania tych wydatków do zysku bilansowego. Stanowisko urzędów jest niesłuszne, gdyż w myśl przepisów takie bezpłatne świadczenia podlegają odliczeniu od ogólnego dochodu.

Omawiając sprawę doliczeń i potrąceń od nadwyżki bilansowej przypominamy, że wydatkami, które nie mogą być potrącone, są:

1) wydatki na powiększenie lub ulepszenie majątku,
2) wydatki na pokrycie strat z lat ubiegłych,
3) procenty od udziałów i innych funduszów własnych.

Jak orzekł N. T. A. w wyroku z dnia 13 czerwca 1938 r. L. r. 642/37 i 1798/38:

„odliczeniu w myśl ustawy o podatku dochodowym od ogólnego dochodu faktycznie poniesionych w miarodajnym okresie wydatków nie stoi na przeszkodzie fakt, iż dotyczą one poprzednich okresów gospodarczych“.

Jest to bardzo ważne orzeczenie, utarła się bowiem zasada, że jedynie wydatki bieżącego okresu podlegają odliczeniu.

Podatek dochodowy a ulgi podatkowe

W myśl przepisów ustawy o podatku dochodowym: „od ogólnego dochodu należy odliczyć w spółdzielniach, działających na zasadzie ustawy z dnia 29 października 1920 r., które należą do związków rewizyjnych, wymienionych w art. 66 i 70 tejże ustawy, posiadających na podstawie art. 68 tejże ustawy prawa rewizji, — sumy nadwyżek bilansowych (zyski bilansowe), pochodzące z obrotów z członkami, o ile spółdzielnie te faktycznie i statutowo działają wśród swych członków, lub jeżeli rozszerzają wprawdzie działalność swoją i na osoby, nie będące członkami, ale przelewają przypadające na nieczłonków nadpłaty i zwroty w całości do funduszów, nie podlegających podług statutu podziałowi między członków“.

W związku z powyższym postanowieniem oraz przepisami ustawy o spółdzielniach, że do wyłącznej kompetencji walnego zgromadzenia należy podział zysków i oznaczenie sposobu pokrycia strat w granicach, w jakich statut mu to przekazuje i że za zyski bilansowe uważane są zyski wykazane w zatwierdzonym przez walne zgromadzenie zamknięciu rachunkowym, mogą ulgi podatkowe być kwestionowane. A mianowicie: o ile do czasu złożenia zeznania podatkowego nie odbyło się jeszcze walne zgromadzenie i wobec tego nie został zatwierdzony podział nadwyżki, wtedy przelanie części tej nadwyżki, pochodzącej z obrotów z nieczłonkami do funduszów niepodlegających podziałowi między członków — nie będzie stanowiło przeszkód do zastosowania ulgi, jeżeli w załączonym sprawozdaniu jest projekt podziału nadwyżki i jeżeli statut spółdzielni wyraźnie stanowi, że cała nadwyżka pochodząca z obrotów z nieczłonkami musi być przelana do funduszów niepodzielnych, a wiadome jest, że podział nadwyżki musi być dokonany zgodnie z przepisami statutu.

Wreszcie należy pamiętać, że po odbyciu walnego zgromadzenia trzeba uzupełnić zeznanie przez przesłanie do władzy wymiarowej odpisu protokółu dotyczącego zatwierdzenia sprawozdania i podziału nadwyżki.

Spółdzielnia składa się nie tylko z udziałów rezerw i towarów, ale przede wszystkim z ludzi. Od stopnia ich wierności w stosunku do własnej organizacji, od natężenia woli, z jaką ją chcą budować, zależy jej byt, jej rozwój i jej przyszłość.

Spółdzielczość w świecie

Ruch rolniczo-spółdzielczy w Bułgarii

Ruch spółdzielczości rolniczej w Bułgarii powstał w czasie głębokiej nędzy i niedostatku jako forma samoobrony i samopomocy chłopów. W latach dziewięćdziesiątych zeszłego stulecia, kiedy kasy społeczne stopniowo tracić poczęły znaczenie i charakter instytucji drobnego kredytu rolnego, rolnictwo bułgarskie znalazło się w obliczu ukazywania się coraz to nowych rynków zbytu i w niewyjaśnionej sytuacji handlu zewnętrznego. Lud wiejski z trudem otrząsał się z ciężkiej niewoli politycznej. W dodatku panował ciężki światowy kryzys rolnictwa trwający od roku 1875 do 1908. Na rynku światowym spadały ceny produktów rolniczych, co odbiło się rzecz prosta również na gospodarce rolnej Bułgarii, której poziom jeszcze więcej spadał, pogrążając w nędzy ludność rolniczą. Po wsiach grasowali domokrążcy, skupujący produkty rolne po najniższych cenach. Zubożali rolnicy szukali „ratunku“ u lichwiarzy. Jak wszędzie na świecie tak i tu w takich warunkach kapitał poszedł na wieś i ujarzmił pracującego rolnika, wysysając jego siły żywotne.

W tych czasach ciężkich doświadczeń założono pierwszą spółdzielnię rolniczo-kredytową w roku 1890 we wsi Mirkowie. Upadła ona wprawdzie dzięki niekorzystnym warunkom, przykład jednak raz dany nie pozostał bez śladu. Zakłada się w rejonie Russy szereg spółdzielni rolniczych, z których część upada, nie mniej w roku 1904 stan liczebny tych spódzielni, które się ostały dochodzi do 21. Dziś, w pół wieku po założeniu pierwszej spółdzielni rolniczej w Mirkowie, Bułgaria posiada spółdzielczość miejską i wiejską o zasięgu i zdobyczach stanowiących jedną z najmocniejszych podstaw gospodarstwa narodowego. Rozporządza miliardami lewów własnych kapitałów przewyższających daleko kapitały prywatne zainwestowane w rolnictwie. Spółdzielczość zrzesza prawie dwie trzecie ludności bułgarskiej, posiada decydujący wpływ na gospodarcze i kulturalne życie wsi. Bułgaria posiada dziś około 3500 spółdzielni, w tym 2622 rolniczych, zrzeszających 340 000 rolników-głównych żywicieli rodzin: z rodzinami więc objętych jest ruchem spółdzielczym około półtora miliona ludzi. Na sumę bilansową wszystkich spółdzielni rolniczo-handlowych składa się 5 520 000 lewów po stronie pasywów a 5 500 000 lewów po stronie aktywów. Przy tym należy uwzględnić, że dawniejszy bułgarski typ spółdzielni kredytowej (typ raiffeisenowski) przekształcił się już dziś na spółdzielnie wszechstronną, kredytowo-handlową, posiadają oprócz oddziału kredytowego liczne inne oddziały.

Według danych z roku 1940 Ogólny Związek Bułgarskich Spółdzielni Rolniczych obejmuje 40 związków regionalnych i 1700 spółdzielni uniwersalnych. W tym samym roku wartość dostaw poczynionych przez spółdzielnie wynosiła:

Centrala	za	322 000 000 lewów
związki regionalne .	za	700 000 000 lewów
spółdzielnie	za	1 200 000 000 lewów

Sama centrala sprzedała towarów za sumę 1 670 000 000 lewów.

W ostatnim czasie zajmuje się spółdzielczość rolnicza coraz więcej przeróbką i obróbką najrozmaitszych produktów. W dziedzinie przetwórstwa mleczarskiego zaznaczył się szczególny rozwój: liczba spółdzielni mleczarskich wzrosła z 60 w roku 1936 do 580 w roku 1940. W dziedzinie produkcji zdobywają sobie spółdzielnie rolnicze i ich związki regionalne w ostatnim czasie coraz większy udział. Związek Ogólny Bułgarskich Spółdzielni Rolniczych notuje szczególnie w ostatnich 7—8 latach wydajny rozrost i pogłębienie swej działalności gospodarczej. Podczas gdy obroty związku wynosiły w roku 1931 1,9 miliardów lewów, osiągnęły one w roku 1940 sumę 9,4 miliardów, a obroty związków regionalnych sumę 9,45 lewów.

Z tych cyfr wynika jasno, jakiej pracy dokonały bułgarskie spółdzielnie rolnicze. Wykazują one również, w jakim stopniu spółdzielczość przyczyniła się do zorganizowania rozproszkowanego i gospodarczo słabego rolnictwa średniego i drobnego oraz do racjonalizacji i opłacalności produkcji rolnej. Rozmiary akcji kredytowej, spożycia, dostaw, sprzedaży i przeróbki można oddać w cyfrach. Nie podobna natomiast oddać w liczbach tego, co uczyniła spółdzielczość rolnicza dla drobnego rolnictwa w dziedzinie unormowania cen rynkowych oraz przez swój wpływ na regulację i należytą kontrolę ogólnej gospodarki krajowej. Tak samo nie da się wycenić, ile spółdzielczość wniosła, jeżeli chodzi o dojrzałość społeczną ludności rumuńskiej i stabilizację stosunków wewnętrznych w kraju.

Mimo tych wyników jeszcze dużo jest do zrobienia zwłaszcza, jeżeli chodzi o rozbudowę organizacji i wzmożenie siły gospodarczej spółdzielczości rolniczej w Bułgarii. Przede wszystkim dążą miarodajne czynniki do ujednolicenia całego ruchu i poddania go jednej naczelnej organizacji. Następnie zmierza się do podwyższenia kapitałów własnych przez powiększenie wkładów, jakkolwiek jest to zadanie trudne, albowiem drobny rolnik rumuński zmuszony jest lokować każdy wolny grosz we własne gospodarstwo. Do dalszych braków należy niewystarczająca liczba odpowiednio przeszkolonego personelu. Znaczy to, że przed spółdzielczością rolniczą Bułgarii stoi jeszcze szereg zadań, których spełnienie zależy od dalszych możliwości rozwojowych.

Do powyższego streszczenia ogłoszonych w spółdzielczej prasie niemieckiej wywodów prof. G. Dikoffa, prezesa Związku Ogólnego Bułgarskich Spółdzielni Rolniczych, do dajemy jeszcze kilka cyfr dotyczących działalności tego Związku w roku 1941. Związek zrzeszał w tym roku około 1650 spółdzielni kredytowo- i handlowo-rolniczych o ogólnej liczbie 250 000 członków. Kapitał obrotowy wynosił 500 milionów lewów. Suma obrotów wyniosła 10 miliardów lewów. Tą sumą Związek wysunął się na czoło wszystkich organizacyj gospodarczych bułgarskich. Związek eksportował w roku sprawozdawczym 6 milionów kg jarzyn, owoców i marmelad za 100 milionów lewów, 50 milionów sztuk jaj za 150 000 000 lewów oraz drobiu za 20 milionów lewów. Na rynku wewnętrznym Związek dokonał obrotów zbożem monopolowym i w wolnej sprzedaży oraz innymi produktami, m. in. wełną, w ogólnej ilości 220 milionów kg za 1250 milionów lewów, towarami kolonialnymi za 135 milionów, naftą i pochodnymi za 153 milionów, maszynami rolniczymi i częściami do nich za 20 milionów, papierem za 3,5 milionów, marmeladą i jarzynami suszonymi za 20 milionów i produktami mleczarskimi i zwierzęcymi za 35 milionów lewów.

*

Mniej kas oszczędności w Rzeszy

Przed pewnym czasem zwrócił się minister gospodarki Rzeszy do Grupy Banków z poleceniem zbadania, ile kas oszczędnościowych możnaby na czas wojny unieruchomić. O wynikach przedsięwziętych w związku z tym kroków daje sprawozdanie Dyrektor W. Seeliger w gazecie „Deutsche Sparkassen-Zeitung".

Zarządzone badania wykazały mianowicie, że unieruchomienie kas oszczędnościowych na czas wojny da się przeprowadzić przede wszystkim w wielkich miastach, gdzie kas jest większa ilość, którą można zmniejszyć bez szkody dla zasadniczych zadań jakie stawia wojna. Zawieszenie działania pewnej liczby kas w 16 większych miastach zostało albo już dokonane, albo też jest w biegu. Liczba ta wynosi około 60 instytucji. Połowa tej liczby przypada na dwa większe miasta, które miały szczególnie gęstą sieć kas oszczędnościowych.

Na tym jednak nie kończy się akcja unieruchamiania kas oszczędnościowych. Do 60 kas wielkomiejskich dochodzą banki, zamknięte w całości lub częściowo wskutek braku sił roboczych. Po dodaniu nadających się do unieruchomienia innych kas oszczędnościowych po miastach powiatowych i innych miejscowościach oraz licznych oddziałów tych kas ulegną na czas wojny zawieszeniu ogółem 802 placówki oszczędnościowe. Do tego jeszcze doliczyć należy około 200 kas, które zamknięte zostaną ze względu na wymagania racjonalizacji obrotu. Przy ogólnej liczbie około 15 000 kas oszczędnościowych w Rzeszy zawieszenie działalności obejmie około 6,3 % tych placówek. (Podano za Krakauer Zeitung Nr 149/42).

*

Organizacja kredytu rolnego Holandii

Holenderskie instytucje kredytu rolnego zorganizowane są na zasadach spółdzielczych, względnie jako towarzystwa, oparte na wzajemności. Ogółem działa około 1300 banków ludowych (chłopskich, rolniczych), których głównym celem jest gospodarcze i społeczne podniesienie zrzeszonych w nich członków. Wszelki rozdział zysków między członków jest zakazany, nadwyżki natomiast zużywane są na stworzenie odpowiednich rezerw. Działalność takiego banku lokalnego jest z reguły ograniczona do bardzo niewielkiego terenu, ponieważ w Holandii więcej jest banków ludowych, aniżeli gmin wiejskich. Dzięki takiemu stanowi rzeczy zapewniony jest ścisły kontakt między bankiem a jego klientelą, co wpływa nie tylko na dokładny nadzór nad dłużnikami, lecz pozwala także na dokonanie pożądanej eliminacji członków. Członkowie odpowiadają za straty nieograniczenie całym swoim majątkiem. Ta nieograniczona i solidarna odpowiedzialność wypływa z faktu, że spółdzielnie kredytowe holenderskie rozwinęły się na zasadach typu Raiffeisena. Więź ekonomiczna spowodowana przynależeniem do spółdzielni rozwinęła się w więź moralną, tak że w wielu miejscowościach niepisanym prawem stał się obowiązek należenia do spółdzielni nawet dla tych obywateli, którzy nie korzystają z kredytów przez bank udzielanych.

Na przełomie wieku dziewiętnastego i dwudziestego rozwinęły się z tworzonych placówek zbiorczych banki centralne, które skomasowały się w dwa obecnie istniejące banki-zbiornice: Centralny Spółdzielczy Bank Zaliczkowo-Rolny w Eidhoven oraz Centralny Spółdzielczy Bank Raiffeisena w Utrechcie. Poza obrębem organizacyjnym i kredytowym tych dwóch banków centralnych pozostaje dziś jedynie 20 banków kredytu rolnego. Znamienne jest, że w jednej miejscowości częstokroć działają obok siebie dwa banki rolne, co nie hamuje zupełnie obrotu, nie powoduje zatargów konkurencyjnych i nie przeszkadza należeniu obu banków do jednej i tej samej centrali zbiorczej. Na przykład w prowincji Limburgii na 121 gmin jest 203 banków ludowych, w prowincji Gelderland na 112 gmin, 176 banków, we Fryzji w 42 miejscowościach działa 110 banków rolnych. Wyjątkiem od tego ogólnego zjawiska są tylko prowincje Zeelandii z 69 bankami i 106 gminami i Utrechtu z 47 bankami w 71 miejscowościach.

Według statystyki kas oszczędnościowych 1315 banków rolnych rozporządzało w końcu roku 1939 okrągło 500 milionami florenami holenderskimi wkładów. Kapitałów obcych było około 330 milionów florenów. W tym samym czasie wkłady oszczędnościowe w 267 kasach oszczędnościowych wynosiły 515 milionów florenów, a w Państwowej Pocztowej Kasie Oszczędnościowej 670 milionów florenów. Z tego porównania najlepiej uwidacznia się znaczenie banków rolnych. Znamienna jest również przeciętna suma wkładów na jedną książeczkę, która w bankach rolnych wynosi przeciętnie 775 florenów przy ogólnej ilości 585 477 książeczek. Ten sam stosunek w kasach oszczędnościowych wynosi: przeciętny wkład na książeczkę 377 na 1 360 000 książeczek, a w Państwowej Pocztowej Kasie Oszczędności 2 390 000 książeczek opiewa każda przeciętnie na 280 florenów. Do Centralnego Banku Rolnego w Utrechcie należy poza 719 bankami rolnymi 8 związków zakupów i sprzedaży, które mają oddziały bankowe, a ponadto dwa banki mleczarskie w Leeuwarden i Alkmarze. Centralny Bank w Eidhoven jest między innymi w posiadaniu większości kapitału akcyjnego Holenderskiego Banku Agrarnego w Amsterdamie, który ma 12 oddziałów prowincjonalnych.

Jeżeli wziąć wszystkie banki ludowe w Holandii razem, to otrzymamy liczbę 235 000 członków i ogólną sumę wkładów około 500 milionów florenów holenderskich. Jest to nielada siła zorganizowana przez drobnych spółdzielców rolników.

Wzajemna pomoc jest drogą do poprawy bytu

---

*

Gospodarka mleczarska na Węgrzech

Niedostateczna, spowodowana brakiem paszy treściwej produkcja mleka na Węgrzech doprowadziła do przeszkód aprowizacyjnych. Producenci usiłują dostarczać na rynek mleko i wyroby mleczarskie po cenach wygórowanych, do mleczarni natomiast dostarcza się coraz mniej mleka. Ściśle uregulowanie rynku mleczarskiego przyczyniło się wprawdzie do polepszenia sytuacji zaopatrzenia, ale potrzebne są jeszcze dalsze kroki przeciwdziałające obecnemu stanowi rzeczy. Zamyśla się mianowicie zagęścić sieć spółdzielni mleczarskich, a równocześnie zamierza się połączyć obydwie spółdzielcze centrale mleczarskie: Węgierską Krajową Centralę Mleczarską oraz Budapeszteńską Ogólną Mleczarnię Centralną. Połączone centrale mają być poddane nadzorowi państwowemu. W ten sposób zamierza się uniknąć dwutorowości w dalszym zorganizowaniu mleczarstwa jak również rozszczepienia odpowiedzialności za gospodarkę mleczarską kraju. Jednolita centrala spółdzielczości

mleczarskiej powinna zdaniem kół miarodajnych sprostać zadaniu równomiernego zaopatrzenia ludności w mleko i masło.

*

Kredyty rolne we Francji

We Francji został przyznany lokalnym spółdzielniom rolniczym na drodze ustawowej kredyt w wysokości 150 milionów franków na podniesienie produkcji rolnej. Budżet Narodowej Kasy Kredytu Rolniczego (Caisse Nationale de Crédit Agricole) został podwyższony z 251 na 267 milionów franków. Ponadto liczy się na dalsze subwencje ze strony państwa.

*

Spółdzielczość Finlandii

Finlandia liczyła na przełomie roku 1941/42 — 7764 spółdzielni. W ciągu roku 1941 założono 126 nowych, a zawieszono działalność 31 spółdzielni. Około 5500 spółdzielni należy uważać za nieczynne. Między założonymi w roku zeszłym spółdzielniami znajdują się 72 spółdzielnie hodowlane, 11 elektryfikacyjnych i 6 spółdzielni telefonicznych. Nowych kas spółdzielczych nie zakładano. Depozyty fińskich kas spółdzielczych wynosiły pod koniec roku 1941 1,9 miliarda marek fińskich. Przyrost wkładów wyniósł w tym roku (1941) 190 milionów marek. Czynnych było w całej Finlandii w końcu roku 1941 — 1083 spółdzielni.

*

Zezwolenie na zakładanie spółdzielni w Serbii

Ażeby móc sprostać zadaniu całkowitej odbudowy rolnictwa krajowego, rząd serbski postanowił zezwolić na zakładanie nowych spółdzielni. Uzyskano cofnięcie wydanego swego czasu zakazu tworzenia nowych spółdzielni, przede wszystkim rolniczo-wytwórczych, okazało się bowiem, że właśnie spółdzielnie najlepiej przyczyniają się do odbudowy kraju.

*

Praca spółdzielni leśnych w Rumunii

Ze względu na duże zapotrzebowanie drzewa opałowego w Rumunii i zmniejszenie jej obszaru o północny Siedmiogród, który rozporządza ogromnym bogactwem leśnym poświęca gospodarka Rumunii, w ramach nowego porządku, daleko większą uwagę niż dawniej, obecnie posiadanym obszarom leśnym. Przy tym spółdzielniom leśnym zostało poruczone szczególnie ważne zadanie. Obliczenia zestawione przez fachowców podawały, że na początku 1940 r. w dawnej Rumunii, na Bukowinie, w Bessarabii, w Banacie, — jak również w pozostałej przy Rumunii części Siedmiogrodu było około 6 448 272 ha lasu, tzn. okrągło 21,9% ogólnej powierzchni. Dzisiejsza Rumunia rozporządza nierównie mniej bogatymi obszarami leśnymi. Poszczególne prowincje są wprawdzie dobrze zalesione, na przykład na Bukowinie i w Siedmiogrodzie jest 44,9% albo 33,2% ziemi pokrytej lasem, za to zalesienie t. zw. dawnej Rumunii wynosi tylko 18,26 %, a Besarabii 4,9 %. W końcu grudnia 1941 ze względu na odstąpienie południowej Dobrudży, tylko 20,1 % całego obszaru Rumunii było zalesione.

Pierwsze systematyczne wykorzystywanie lasów w Rumunii zaprowadzili obcy. Mieszkańcom gór w dawnym królestwie już przed 40 laty było potrzebne kierownictwo przy wykorzystywaniu lasu. Istniejącą i dziś jeszcze lukę pod tym względem można wypełnić tylko przy pomocy rumuńskich spółdzielni.

Pierwsza spółdzielnia leśna została założona w 1905 roku. Rozwój tego typu spółdzielni w górach Mołdawii miał zadawalający przebieg, jednakże nie było dostatecznie dobrych warunków do skutecznego wykorzystania lasu przez przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, — mianowicie brak było surowców, kapitału, oraz wiadomości fachowych. Dopiero z końcem wojny światowej mogły się spółdzielnie leśne lepiej rozwinąć. Na podstawie dekretu z 1918 roku państwo może sprzedać spółdzielniom z wolnej ręki dowolną ilość drzewa. Centralna Kasa stawia do dyspozycji znaczne kredyty. Nieliczni wówczas inżynierowie leśni torowali drogę towarzystwom leśnym i zapoznawali ludność rumuńską z techniką i organizacją tych przedsiębiorstw.

Zasługa i zadanie spółdzielni leśnych polega na: zromanizowaniu gospodarki leśnej i handlu drzewem, które to spoczywały prawie całkowicie w obcych, przede wszystkim żydowskich rękach, — na zwerbowaniu ludzi z wykształceniem fachowym, na sprawiedliwym wynagradzaniu robotników leśnych. Wskutek tego przedsiębiorstwa leśne nie-rumuńskie zostały zmuszone do lepszego wynagradzania swych robotników. Również państwo i pozostali właściciele leśni osiągali korzyści z pracy spółdzielni leśnych, gdyż kupcy i towarzystwa żydowskie musiały płacić wyższe ceny. Obecnie mamy w Rumunii 212 spółdzielni leśnych obok 100 dalszych, które tylko ubocznie zajmują się gospodarką leśną. Przy końcu 1939 r. liczono około 204 rumuńskich spółdzielni leśnych z 22 513 członkami. Spółdzielnie te rozporządzały w stanie czynnym (aktywach) kwotą prawie 413 000 000 Lei przy kapitale inwestycyjnym 53 500 000 Lei. Ich czysty zysk w tym roku wynosił 15 330 000 Lei. Z tej ilości 179 spółdzielni znajduje się w dawnej Rumunii.

Mimo braku robotników i taboru, utrudnienia zbytu oraz małej ilości narzędzi, spółdzielnie leśne są w stanie zaopatrywać rodzimy rynek w drzewo opałowe i budulcowe również i podczas wojny po cenach maksymalnych i działają przez to jako regulator cen. Również po wywłaszczeniu i zromanizowaniu posiadłości leśnych i tartaków, które dotychczas należały do żydów, spółdzielnie stawiały na pierwszym miejscu staranną uprawę lasu, gdyż tylko przez nią można otrzymać drzewo takiej jakości, jakie jest potrzebne ludności wiejskiej dla celów gospodarczych.

*

Spółdzielczość niemiecka w Chorwacji

Od czasu utworzenia niepodległego państwa chorwackiego, zakwitła również gospodarka niemiecka na tym terenie. Odnosi się to szczególnie do spółdzielczości niemieckiej. Do Związku Głównego niemieckich spółdzielni rolniczych i zarobkowych należy już 300 spółdzielni, a zakładanie dalszych jest w toku. Wyjątkowo mocny rozwój spółdzielczości rolniczej niemieckiej przyczynia się do dalszego umocnienia stanu gospodarczego ludności niemieckiej w Chorwacji.

*

Gospodarka nabiałowa Chorwacji

Wszystkie zakłady przetwórstwa mleczarskiego w Chorwacji zostaną zorganizowane w jednej instytucji handlowej, której zadaniem jest uregulowanie produkcji, handlu i cen mleka i produktów mleczarskich.

Ponadto utworzono w Zagrzebiu Centralną Spółdzielnię Hodowli Drobiu, która ma zorganizować zaopatrzenie rynku krajowego w drób i jaja oraz zająć się eksportem tych artykułów.

Straty majątkowe na terenach Rzeszy

Wskutek działania rozporządzenia z dnia 17 września 1940 r. o traktowaniu mienia obywateli byłego państwa polskiego, znajdującego się na terenach Rzeszy Niemieckiej łącznie z przyłączonymi terenami wschodnimi (Dziennik Ustaw Rzeszy, Rok 1940, Część I, str. 1270) majątek obywateli polskich narodowości nieniemieckiej uległ konfiskacie, zajęciu, względnie został oddany w zarząd komisaryczny. W związku z tym wielka ilość osób znajdujących się obecnie przeważnie na terenach Generalnego Gubernatorstwa poniosła straty majątkowe.

W Dzienniku Rozporządzeń Generalnego Gubernatorstwa Nr 49 z dnia 23 czerwca 1942 r. na stronie 313 ogłoszone zostało rozporządzenie Generalnego Gubernatora z dnia 2 czerwca br. o wyrównaniu strat majątkowych. W myśl tego rozporządzenia może na terenie Generalnego Gubernatorstwa być przyznane wyrównanie strat majątkowych, powstałych na skutek na wstępie cytowanego rozporządzenia o traktowaniu majątku osób przynależnych do byłego państwa polskiego. Wyrównanie nie ma zastosowania do majątku osób narodowości żydowskiej.

Rozporządzenie Generalnego Gubernatora zajmuje się sprawą przede wszystkim uzyskania środków majątkowych, które posłużyłyby do wyrównania strat powstałych wskutek traktowania mienia obywateli byłego państwa polskiego. Środki te stawia do dyspozycji Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki). Postępowanie, które będzie miało na celu postawienie do dyspozycji oraz samo postępowanie wyrównawcze unormowane zostanie drogą zarządzeń Rządu Generalnego Gubernatorstwa. Wyrównanie strat będzie się odbywało z następujących rodzajów majątku:

1. Z majątku, który zajęty został w celu wyrównania strat majątkowych na podstawie rozporządzenia z dnia 2 czerwca 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 317) o zajęciu wierzytelności przedwojennych;

2. Z majątku zajętego lub skonfiskowanego na podstawie ordynacji z dnia 24 stycznia 1940 r. w sprawie zajęcia, który w dniu 1 września znajdował się na obecnym obszarze Generalnego Gubernatorstwa i jest lub przed konfiskatą był własnością osób narodowości nieniemieckiej:
   a) mających w dniu 1 września 1939 r. miejsce zamieszkania lub stałego pobytu na jednym z obszarów, który w tej chwili jest terenem Rzeszy Niemieckiej,
   b) mających w chwili wejścia w życie omawianego rozporządzenia miejsce zamieszkania lub stałego pobytu poza obrębem Generalnego Gubernatorstwa.

Do dyspozycji, celem wyrównywania strat, może być postawiony również majątek, który został zajęty lub skonfiskowany na podstawie ordynacji w sprawie zajęcia z dnia 24 stycznia 1940 r., jeżeli majątek ten w dniu 1 września 1939 r. znajdował się na obecnych obszarach Generalnego Gubernatorstwa i jest lub był przed konfiskatą własnością tych osób, przynależnych do byłego państwa polskiego narodowości nieniemieckiej, które w dniu 1 września 1939 r. miały miejsce zamieszkania lub stałego pobytu na jednym z terenów, które w tej chwili są włączone do Rzeszy Niemieckiej.

Do dyspozycji akcji wyrównawczej nie stawia się majątków rolnych i gospodarstw leśnych, w rozumieniu rozporządzenia o zarządzie powierniczym zajętego majątku rolnego i leśnego z dnia 24 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I. str. 28).

Na równi z osobami przynależnymi do byłego państwa polskiego, nie będącymi narodowości niemieckiej, stawia się obywateli byłego Wolnego Miasta Gdańska narodowości nieniemieckiej oraz osoby figurujące w dziale 4-tym wykazu osób narodowości niemieckiej. To samo dotyczy osób prawnych prawa prywatnego, spółek handlowych i innych zrzeszeń, jak również osób prawnych prawa publicznego, które w dniu 1 września 1939 r. miały swoją siedzibę na obszarze Generalnego Gubernatorstwa, za wyjątkiem jednak wypadków, gdy więcej niż połowa spólników osobiście odpowiedzialnych były narodowości niemieckiej, gdy więcej niż połowa udziałów w majątku spółki kapitałowej należała do osób narodowości niemieckiej, lub gdy zarząd lub inne organy zarządzające, zrzeszeń i związków składały się z większości z osób narodowości niemieckiej.

Postawione do dyspozycji akcji wyrównawczej majątki i przedmioty majątkowe przechodzą na własność Generalnego Gubernatorstwa. Następstwem tego są odpowiednie sprostowania ksiąg gruntowych i hipotecznych. Prawa osób trzecich na tym majątku pozostają nienaruszone. Jeżeli prawa te jednak nie są zaintabulowane, wygasają o ile w terminie prekluzyjnym jednego roku nie zostaną zgłoszone w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki). Ustanowione na rzecz osób trzecich zabezpieczenia hipoteczne po dniu 1 września 1939 r. na świadczenia dotychczas nie spełnione mogą zostać nieuwzględnione i na wezwanie Rządu Generalnego Gubernatorstwa wykreślone z ksiąg gruntowych.

Równocześnie z rozporządzeniem o wyrównywaniu strat majątkowych ukazało się w Dzienniku Rozporządzeń Generalnego Gubernatorstwa (z dnia 23 czerwca br.) rozporządzenie o zajęciu wierzytelności przedwojennych w celu wyrównywania strat majątkowych, oraz rozporządzenie o utworzeniu placówki wyrównawczej dla Generalnego Gubernatorstwa, celem uzyskania przewidzianych akcją środków wyrównawczych.

Urząd Gospodarowania Mater. Budowlanych

W Dzienniku Rozporządzeń Generalnego Gubernatorstwa Nr 52 z dnia 26 czerwca br. str. 327, znajduje się rozporządzenie o utworzeniu Urzędu Gospodarowania Materiałami Budowlanymi w Generalnym Gubernatorstwie. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1942 r. Urząd powyższy utworzony zostaje celem uregulowania i nadzorowania rozdziału, zużycia, przywozu i wywozu materiałów budowlanych, jak również celem wzmożenia wyrobu tych ostatnich. Siedzibą Urzędu jest Kraków. Urząd podporządkowany jest Rządowi Generalnego Gubernatorstwa, Główny Wydział Gospodarki.

Do kompetencji Urzędu należy wydawanie zarządzeń o wyrobie, rozdziale, zbycie, magazynowaniu, przywozie i wywozie materiałów budowlanych jak również udzielaniu zaleceń i wskazówek wykonawczych. Urząd Gospodaro-

wania Materiałami Budowlanymi może każdego czasu zażądać informacji o sprawach mających związek z gospodarowaniem materiałami budowlanymi od wszystkich osób i przedsiębiorstw, zakładów i placówek służbowych w Generalnym Gubernatorstwie, o ile one wyrabiają, zbywają lub zużywają materiały budowlane. Pełnomocnicy Urzędu mogą przeglądać księgi i korespondencję handlową w celu sprawdzenia danych, oraz oglądać i badać urządzenia i pomieszczenia przedsiębiorstw. Delegaci Urzędu Gospodarowania Materiałami Budowlanymi, poza składaniem sprawozdań służbowych i doniesień o uchybieniach przeciwko obowiązującemu prawu, są zobowiązani do zachowania milczenia o urządzeniach i stosunkach przedsiębiorstwa, które doszły do ich wiadomości przy wykonywaniu obowiązków służbowych, oraz powstrzymać się od udzielania wiadomości i wykorzystania tajemnic handlowych przedsiębiorstwa.

Materiały budowlane skontyngentowane już na podstawie innych ustawowych przepisów, podlegają zagospodarowaniu przez Urząd Gospodarowania Materiałami Budowlanymi w Generalnym Gub. o tyle tylko, o ile Rząd Generalnego Gubernatorstwa lub inne właściwe urzędy zwolnią dla Urzędu Gospodarowania Materiałami Budowlanymi specjalne kontyngenty celem dysponowania zgodnie z omawianym rozporządzeniem.

Regulamin przewozu kolejowego

Od dnia 1. stycznia 1942 r. wprowadzony został na kolejach Generalnego Gubernatorstwa kolejowy regulamin przewozu, który reguluje wzajemny stosunek kolei do publiczności i podaje zasadnicze warunki umowy o przewóz osób, bagażu, przesyłek ekspresowych, zwłok, żywych zwierząt i towarów.

Regulamin wzoruje się na regulaminie kolei Rzeszy Niemieckiej z uwzględnieniem potrzeb Generalnego Gubernatorstwa i stosunków wynikłych ze stanu wojennego.

Rząd Generalnego Gubernatorstwa może na czas przejściowy zmieniać poszczególne postanowienia Regulaminu wzgl. jego załączników.

Regulamin ustala zasadnicze obowiązki kolei względem klientów, a więc obowiązek przewozu, taryf i odszkodowania.

Kolej może wydawać postanowienia wykonawcze, które nie mogą jednak zmieniać zasadniczo postanowień Regulaminu.

Postanowienia wykonawcze muszą być przez kolej włączone do taryfy.

W Regulaminie wyraźnie ustalono odpowiedzialność kolei za swoich pracowników.

Przewóz osób i bagażu ręcznego

Dotychczasowe przepisy, dotyczące przedmiotów znalezionych, osób wyłączonych od przewozu (w tym żydów), rozkładu jazdy, biletów na przejazd, opłat i zniżek przejazdowych, pociągów nadzwyczajnych, wagonów sypialnych, zajmowania miejsc, przydzielania wagonów wzgl. przedziałów dla poszczególnych grup narodowościowych, dopłat, biletów peronowych, terminów ważności biletów, przerw podróży, poczekalni, przedziałów dla niepalących, zachowania się podróżnych w czasie podróży, zabierania bagażu ręcznego i zwierząt do przedziałów wagonów osobowych, spóźnienia się pociągów, przerw w ruchu, zwrotu opłat przejazdowych — pozostały bez zmian, zebrano je tylko i uporządkowano w Regulaminie.

Przewóz bagażu

W myśl Regulaminu może podróżny nadać do przewozu zasadniczo przedmioty przeznaczone do swego użytku, zapakowane w koszach, walizkach, kufrach, torbach i workach podróżnych, plecakach, pudłach, skrzynkach ręcznych itp. Następnie można nadać jako bagaż podróżny między innymi: próbki towarów i walizki z wzorami towarów, narzędzia rzemieślnicze, rowery i motocykle bez przyczepek. Dawniejsze postanowienia dotyczące opakowania, podania nazwiska i adresu podróżnego na każdej sztuce bagażu, nadawania, kwitów bagażowych, wysyłki, odprawy celnej, wydawania, przeszkód w odbiorze, posługaczy bagażowych i przechowania bagażu — pozostały bez zmiany.

Za zaginięcie lub uszkodzenie bagażu odpowiada kolej jak za przesyłki towarowe. Terminów dostawy bagażu Regulamin nie ustala.

Przewóz przesyłek ekspresowych

Jako przesyłkę ekspresową można nadać do przewozu przedmioty nadające się według uznania stacji nadawczej do przewozu w wagonach bagażowych. Nadawca obowiązany jest wypełnić dokładnie list ekspresowy i podać w nim stację nadawczą i stację przeznaczenia, nazwisko i adres nadawcy i odbiorcy oraz zawartość, ilość sztuk i opakowanie przesyłki. Umowę o przewóz uważa się za zawartą z chwilą przyjęcia do przewozu przesyłki wraz z listem przewozowym przez ekspedycję stacji nadawczej. Od tej chwili odpowiada kolej jako przewoźnik za przesyłkę ekspresową jak za przesyłki towarowe. Dawne postanowienia dotyczące dopłat w razie nieprawdziwego lub nieścisłego podania zawartości przesyłek, opłaty przewoźnego, przeszkód w przewozie przesyłek, wydawania, przeszkód w wydawaniu przesyłki — pozostały bez zmiany.

Przewóz żywych zwierząt

Żywe zwierzęta przewozi się na podstawie specjalnych listów przewozowych (z zielonym brzegiem). Przepisy dotyczące nadawania, wyładowania, przewozu — pozostały bez zmiany. Terminów dostawy regulamin nie ustala. Kolej odpowiada za przesyłki żywych zwierząt jak za przesyłki towarowe.

Przewóz towarów

Przesyłki towarowe przewozi kolej tylko jako zwyczajne. Przesyłek nie można nadawać do przewozu jako pośpiesznych.

Regulamin wyszczególnia taksatywnie przedmioty wyłączone od przewozu i przedmioty dopuszczone do przewozu warunkowo.

Zmian w stosunku do regulaminu przedwojennego nie ma. Załącznik C do Regulaminu nie zawiera ani wykazu ani warunków przewozu materiałów wybuchowych, samozapalnych, łatwopalnych, trujących, żrących i wydzielających przykrą woń, lecz powołuje się tylko na Załącznik I do Międzynarodowej Konwencji o przewozie towarów kolejami.

Regulamin ustala przedwojenny (niekarbonizowany) list przewozowy. Zawartość przesyłki powinien nadawca podać dokładnie według nazwy przewidzianej w załączniku I do Międzynarodowej Konwencji o przewozie towarów. Inne towary w tym Załączniku niewyszczególnione należy określić nazwą przyjętą w taryfie, a towary niewymienione w taryfie nazwą przyjętą w obrocie handlowym. Oprócz tych nazw może nadawca podać w nawiasach inne oznaczenie towaru albo specjalne określenie jego zawartości. Poza tym list przewozowy musi być wypełniony przez nadawcę ściśle według rubryk jak przed wojną.

Sprawdzanie zawartości, ilości sztuk i wagi przesyłki oraz załadowanie przesyłki odbywa się jak dotychczas.

Dopłaty za niepełne podanie zawartości przesyłki pobiera kolej w nieco wyższym wymiarze niż przed wojną.

Przepisy o zawarciu umowy o przewóz, opakowanie, stan przesyłki, oznaczenie towarów, przyjmowanie do przewozu, ładowanie, obliczanie postojowego, tymczasowe przechowanie przesyłki, zachowanie przepisów celnych

i administracyjnych (walutowych, weterynaryjnych, jako też o badanie żywych roślin itp.), ładowanie przesyłek do krytych wzgl. otwartych wagonów, konwojowanie przesyłek, kolejność przewozu przesyłek, drogę przewozu, obliczanie i opłacanie przewoźnego, zwrot nadpłaty przewoźnego — pozostały bez zmian.

Zasadnicze przepisy o obciążeniu przesyłek pobraniem oraz o dodatkowych rozporządzeniach nadawcy ogłosiliśmy w Biuletynie zaraz po ich wprowadzeniu przez Kolej Wschodnią. Przepisy o postępowaniu w razie przeszkód w przewozie przesyłki wzgl. w jej wydaniu jako też o awizowaniu przesyłek — pozostały niezmienione.

Nowy Regulamin nie ustala także terminów dostawy przesyłki.

Obowiązek odszkodowania

Jak już na wstępie zaznaczono Regulamin wprowadził obowiązek odszkodowania za całkowite lub częściowe zaginięcie wzgl. uszkodzenie przesyłek ekspresowych i towarowych oraz przesyłek żywych zwierząt na zasadach przedwojenych z tym ograniczeniem, że odszkodowanie wypłaca się w procentach ustalonych każdorazowo przez kolej (obecnie 33¹/₂%) od poniesionej szkody. Ograniczenie to stosuje się jedynie do komunikacji wewnętrznej pomiędzy stacjami Kolei Wschodniej. Natomiast w komunikacji Kolej Wschodnia — Koleje Rzeszy, Kolej Wschodnia — Koleje Protektoratu Czech i Moraw oraz Kolej Wschodnia — Koleje Zagraniczne wypłaca kolej pełne odszkodowanie.

Odpowiedzialność kolei za bagaż ograniczono do kwoty maksymalnej 50 zł za każdy brakujący kilogram wagi brutto.

Bagaż wzgl. przesyłkę ekspresową uważa się za zaginioną po upływie 2 tygodni od chwili jej nadania, a inne przesyłki po upływie 2 miesięcy po nadaniu do przewozu.

Postanowienia dotyczące ustalenia szkody, dochodzenia swego prawa, legitymacji czynnej i biernej — pozostały w niezmienionej przedwojennej formie.

Wobec ograniczonej odpowiedzialności kolei wskazane jest w dalszym ciągu ubezpieczenie przesyłek zwłaszcza drogocennych w towarzystwach ubezpieczeniowych.

Obsługa konia

Rozporządzeniem z dnia 21 maja br. (Dz. Rozp. str. 267), które obowiązuje od 1 czerwca br. została uregulowana obsługa konia. Dziedzina ta, t. j. sport i zawody konne, podlega Głównemu Wydziałowi Wyżywienia i Rolnictwa i jest wykonywana przez Pełnomocnika dla spraw obsługi konia, mianowanego przez Kierownika Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa. Pełnomocnik ten mianuje po jednym Pełnomocniku okręgowym dla każdego z Okręgów.

Dalsze prowadzenie i zakładanie szkół jazdy konnej i powożenia — oraz związków jeździeckich, wymaga zezwolenia Pełnomocnika dla spraw obsługi konia. Nauczyciele jazdy konnej i powożenia muszą być dopuszczani przez Pełnomocnika dla spraw obsługi konia.

Zarządzenia do powyższego rozporządzenia będą wydawane przez Pełnomocnika dla spraw obsługi konia, w porozumieniu z Kierownikiem Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa.

Ceny maksymalne za skórę

Urząd Kształtowania Cen w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa ustalił dekretem z dnia 7 marca 1942 r. Nr IV/560—67/42 następujące ceny maksymalne za skórę dla Okręgów Radomskiego, Krakowskiego, Warszawskiego i Lubelskiego:

Ceny maksymalne franko fabryka skór:

Rodzaj skóry	Sortyment (z jednej sztuki bez odpadk.) I Zł	II Zł	III Zł
Skóra na podeszwę za kg			
Krupony . . .	9,40—10,00	8,80— 9,40	8,30— 8,80
Karki	5,10— 5,60	4,60— 5,10	4,20— 4,60
Boki	3,60— 3,90	3,20— 3,60	2,90— 3,20
Skóra branzlowa za kg			
Karki	6,30— 7,00	5,70— 6,30	5,30— 5,70
Boki	4,40— 5,00	4,00— 4,60	3,70— 4,00
Skóra wierzchnia za m²			
Bukaty	21,00—23,00	20,00—21,00	18,00—19,00
Ssaki , ...	21,00—23,00	20,00—21,00	18,00—19,00
Chevreaux końskie	17,00—18,00	16,00—17,00	15,00—16,00
Szigle końskie .	18,00—19,00	17,00—18,00	16,00—17,00
Futrówka za kg			
Garbunek chromowy:			
Futrówka cielęca	6,00— 7,00		
wszystkie pozostałe	5,00— 6,00		
Garbunek naturalny: wszystkie jakości skóry.	6,00— 9,00		
Skóry blankowe za kg			
Połówki naturalne	12,90—13,60	12,10—12,80	11,40—12,10
¹/₁ Krupony natur.	16,80—17,70	15,70—16,60	14,80—15,70
Połówki czarne .	8,50— 8,90	7,60— 8,10	6,80 7,20
Karki naturalne .	8,10— 8,50	7,30— 7,60	6,40— 6,80
Karki czarne . .	5,90— 6,40	5,30— 5,80	5,00— 5,30
Boki naturalne .	6,40— 6,80	5,80— 6,10	5,40— 5,60
Boki czarne . .	4,80— 5,10	4,40— 4,70	4,10— 4,30
Skóra uprzężowa za kg			
15 % poniżej skóry blankowej			
Skóra do rzemieni za kg			
Palone krupony .	12,80—13,50	11,50—12,00	10,50—11,00
Krupony na zimno smar.	16,00—17,00	14,50—15,50	13,30—14,00
Plecaki	7,80— 8,20	7,10— 7,50	6,30— 6,70
Skóry juchtowe za kg			
na wagę . . .	11,00—12,00	10,00—11,00	9,00—10,00
na miarę . . .	22,00—24,00	20,00—22,00	18,00—20,00
krupony	14,30—15,60	13,00—14,30	11,70—13,00
Rzemień do szycia za kg			
W skórach chromowych . .	10,00		
Chrom krojony .	13,00		
W skórach tłuszczonych .	8,00		
Krojone tłuszczone	10,50		
Transparentowe i pergamentowe skóry			
za kg . . .	12,00		
krojone	15,50		

Niniejsze ceny obowiązują od dnia 20 marca 1942 z wyjątkiem cen za skóry blankowe.

Ceny za skóry blankowe obowiązują od dnia 17 kwietnia 1942. Przy obliczeniu cen za skóry uprzężowe, należy do dnia 16 kwietnia 1942 obniżyć dotychczas obowiązujące ceny o 30%.

Z tym samym terminem traci moc obowiązującą zarządzenie 1706/6 dot. cen maksymalnych za skórę z dnia 25 września 1940.

Centrale skór są obowiązane zawiadomić o powyższych cenach koncesjonowanych handlarzy skór, a ci powiatowych handlarzy skór.

Rozpiętości dla centrali skór

Centralom skór wolno do powyższych cen maksymalnych (punkt I), przy sprzedaży franco centrala skór pobrać rozpiętość handlową w wysokości najwyżej 6 %, przy hurtowych dostawach dla wojska, policji itp. w zrozumieniu zarządzenia Urzędu Gospodarowania Skórą i Futrami z dnia 18 lipca 1940, jednakże tylko w wysokości 3 %, w której to rozpiętości mieszczą się wszelkie koszty handlowe.

Rozpiętość dla hurtowników skór

O ile pomiędzy centralą skór a detalicznym sprzedawcą skór (powiatowy handel skór) zachodzi hurtowy handel skór, wolno hurtowemu handlowi skór przy cenach maksymalnych franco centrala skór (punkt II) pobrać rozpiętość handlową w wysokości 8 %, w której zawarte są wszelkie koszty handlowe.

Rozpiętość handlowa dla detalicznych sprzedawców skór

(Powiatowi handlarze skór)

Powiatowi handlarze skór mogą przy dostawie przetwórcy wzgl. konsumentowi, pobrać od ceny zakupu rozpiętość handlową w wysokości 15 % albo, o ile skórę przykroją do przerobienia w wysokości najwyżej 20 %, w której mieszczą się wszelkie koszty handlowe.

Uchybienia będą karane zgodnie z § 6 rozporządzenia o kształtowaniu cen z 12 kwietnia 1940 (Dz. Rozp. GG. I. str. 131).

Fałszywe monety 50-groszowe ze stali

Mennica Państwowa Generalnego Gubernatorstwa wydała następującą odezwę:

W ostatnim czasie zwiększa się ilość falsyfikatów monet 50-groszowych ze stali, które to monety zostały puszczone w obieg na zasadzie Rozporządzenia o emisji monet 50, 20 i 10-groszowych w Gubernatorstwie Generalnym z dnia 23 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. Gub. Gen. I, str. 160). Różnice w użytym do obrotu falsyfikatów metalu są normalnie na zewnątrz niewidoczne. Sprawdzenie autentyczności musi być zatem dokonane przede wszystkim na podstawie zewnętrznego wyglądu. Z tego punktu widzenia falsyfikaty wykazują cechy następujące:

1. Metal:

Stal: odchylenia od monety prawdziwej na zewnątrz niewidoczne.

2. Waga i średnica:

Waga monet fałszywych waha się w granicach 4.65 — 5.10 g (przeciętna waga prawdziwej monety wynosi 5 g). Średnica falsyfikatów waha się w granicach 23.0—23.6 mm (moneta prawdziwa przeciętnie 23.1 mm).

3. Inne cechy:

a) Głębokość tłoczenia strony przedniej i odwrotnej jest przeważnie niejednolita.
b) Otoki monet są wykonywane różnie: przy pomocy pilników lub w sposób mechaniczny.
c) Rysunek monet jest naśladowany niedokładnie i bardzo często zamazany. Często zdarzają się zdwojenia poszczególnych fragmentów (liter, cyfr, godła, ornamentów).
d) Znaki szczególne w postaci rys, punktów, pochodzące od stempla, występują na falsyfikatach dość często.

4. Sposób wykonania:

Fałszywe monety są wykonane przeważnie przez tłoczenie, i to przede wszystkim za pomocą pras ręcznych.

Cechy szczególne niektórych typów:

Brak szponów w łapach orła.

Wyraźne prążki na nogach orła, które na autentycznej monecie są bardzo słabo zaznaczone.

Poziome elementy liter są węższe, niż w monecie prawdziwej.

Elementy owalne liter i cyfr odmienne od monety prawdziwej.

Podłużne równoległe rysy na otoku. Na stronie przedniej występują często rysy na lewym skrzydle orła.

Naturalna zmiana (korozja — zardzewienie) powierzchni naśladowana jest przez sztuczne zabarwienie.

Obraz monety na stronie przedniej i odwrotnej jest bardzo płaski.

Punkt wypukły powyżej cyfry „5" na stronie odwrotnej.

Litery i ornamenty odznaczają się wybitnie nieprecyzyjnym wykonaniem.

Monety tłoczone są przy pomocy stempli ręcznie wygrawerowanych.

Ceny produktów olejów mineralnych

Obwieszczeniem Kierownika Głównego Wydziału Finansów z dnia 25 kwietnia 1942 r. (Dz. Rozp. str. 271), zostały ustalone następujące ceny sprzedażne produktów olejów mineralnych:

Rodzaj	Cena detalicz. wzgl. stacji benzynowych		Cena beczkowa lub butelkowa loco skład monopolowy lub loco rafineria		Cena cysternowa franco stacja odbiorcza kolei normalnotorowej	
	Cena w złotych		Cena w złotych		Cena w złotych	
	1 l	1 kg	100 l	100 kg	100 l	100 kg
Gaz płynny . . .	—	—	—	95.—	—	90,—
Materiał pędny do traktorów . . .	0,68	0,85	60,—	75,—	56,—	70,—
Olej izolacyjny do kabli	—	—	—	223,—	—	225.—

Ceny powyższe obowiązują od 1 listopada 1941 roku.

Skontyngentowanie i rozdział produktów ogrodniczych

Ogłoszone w Dzienniku Rozporządzeń Generalnego Gubernatorstwa z dnia 26 czerwca 1942 r. Nr 52 zarządzenie Rządu Generalnego Gubernatorstwa, Wydział Główny Wyżywienia i Rolnictwa z dnia 3 czerwca br. przewiduje skontyngentowanie i rozdział urzędowy wszelkich produktów ogrodnictwa, służących do wyżywienia, jak jarzyny wszelkiego rodzaju, włoszczyzna i zioła korzenne, wszystkie owoce oraz produkty leśne jak grzyby świeże i suszone oraz jagody. Producentami w myśl zarządzenia są hodowcy oraz ci, którzy zbierają produkty dziko rosnące.

Producenci są obowiązani dostawić wymienione wyżej produkty za wyjątkiem ilości potrzebnych do zasiewów lub użytku we własnym przedsiębiorstwie. Dostawa na-

stępuje przez dostarczenie do ustanowionych przez Gubernatora Okręgu, Wydział Wyżywienia i Rolnictwa zbiornic i placówek, lub agentów ustanowionych dla określonych obszarów skupu i zobowiązanych do przyjęcia towaru po ustalonej urzędowo cenie, dalej przez oddanie produktów na podstawie umowy o uprawę i dostawę zawartą według jednolitego wzoru za zezwoleniem Gubernatora Okręgu, Wydział Wyżywienia i Rolnictwa oraz przez oddanie na sprzedaż na targach za zezwoleniem właściwej władzy. Na targach nie wolno sprzedawać produktów ogrodnictwa rozdzielcom hurtowym lub detalicznym oraz przedsiębiorstwom obróbki i przeróbki. Handel produktami ogrodnictawa w handlu okrężnym jest zakazany.

Zakup i sprzedaż produktów ogrodnictwa i leśnych przez firmy rozdzielcze podlega instrukcjom Gubernatora Okręgu, Wydział Wyżywienia i Rolnictwa. To samo dotyczy oddawania do obrotu towaru po obróbce lub przetworzeniu.

Zbiór rabarbaru i szparagów

Ogłoszone w Dzienniku Rozp. GG. z dnia 24 czerwca br. Nr 51 zarządzenia z dnia 10 czerwca 1942 r. przewiduje dla bieżącej pory zbioru dzień 30 czerwca 1942 r. jako dzień końcowy dla zbioru szparagów, oraz dzień 31 lipca 1942 r. jako dzień końcowy dla zbioru rabarbaru.

Wymiana listów zastawnych Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego

Dawniejszy Bank Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu, obecnie Posener Landschaft Posen, ogłosił w Monitorze Rzeszy (Deutscher Reichsanzeiger) Nr 42 z dnia 19 lutego 1942 r. ofertę na wymianę listów zastawnych Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego.

W związku z powyższym Pełnomocnik dla Planu Czteroletniego, Główna Placówka Powiernicza Wschód (Der Beauftragte für den Vierjahresplan — Haupttreuhandstelle Ost) wyjaśnił wskutek wielu zapytań, że w wypadku, kiedy nie potrzebne jest bezwarunkowo złożenie oryginału listu zastawnego, wystarcza, jeżeli niemiecka instytucja kredytowa, która pośredniczy w wymianie listu zastawnego zapewni w podaniu o wymianę, że oryginał (dokładnie opisany) został jej przez posiadacza okazany i przedłożony. Ponadto pełnomocnik dla planu czteroletniego wyjaśnił, że przedkładanie zaświadczeń narodowości jest zbędne, jeżeli pośrednicząca niemiecka instytucja kredytowa zaświadczy, że nie ma wątpliwości co do przynależności właściciela listu zastawnego do uprawnionego do wymiany koła osób. Instytucja kredytowa musi swoje zaświadczenie uzasadnić.

PORADY § PRAWNE

Termin zażaleń w sprawach podatkowych

Jedynym środkiem prawnym od wymiarów podatkowych i od innych orzeczeń urzędów podatkowych jest zażalenie. Zażalenie wnosi się w tym urzędzie podatkowym, którego orzeczenie jest przedmiotem odwołania, w prekluzyjnym terminie 4-tygodniowym (§ 2-gi 7-go Rozporządzenia wykonawczego z dn. 17-go listopada 1939 o prawie podatkowym i administracji podatków z dnia 30. VII. 1940 — Dz. Rozp. II str. 409).

Termin prekluzyjny (cz. „zawity“) jest to czasokres o początku i czasie trwania nieodmiennie przez prawo ustalonym, którego bezskuteczny upływ powoduje utratę prawa lub możności, dla których dany termin służy.

Termin prekluzyjny nie ulega przedłużeniu ani w drodze administracyjnej, ani w drodze sądowej.

Generalnemu Gubernatorowi służy prawo przedłużania wszelkich terminów oraz umarzania skutków prawnych przekroczenia terminu. W zakresie spraw podatkowych wynika to z przepisów art. 146 § 1 Ord. Pod. w związku z art. 2 § 1 Ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. Ust. R. P. 1936 Nr 14, poz. 134).

W wypadku przekroczenia terminu zażalenia w sprawach podatkowych pozostaje już tylko środek prawny restytucji cz. przywrócenia terminu w ramach postanowień art. 143—145 Ordynacji Podatkowej. Przywrócenie terminu jest dopuszczalne tylko w tym wypadku, jeżeli płatnik podatku nie był w możności dotrzymać terminu skutkiem ważnej a nieuchronnej przeszkody i jeżeli w ciągu 7 dni po upływie dnia, w którym przeszkoda ustała, złożył wniosek o przywrócenie terminu, spełniając jednocześnie omieszkaną czynność.

Przeszkody, które spowodowały omieszkanie terminu musi płatnik uwiarogodnić. W tym celu musi on się powołać na zdarzenia leżące poza obrębem mocy osoby, która miała spełnić odnośną czynność, a którym nie była ona w stanie zapobiec nawet przy zachowaniu najwyższej staranności, jakiej by w danych okolicznościach można od niej rozsądnie wymagać, jak np. nie przybycie płatnika na czas z powodu zaburzeń komunikacyjnych, katastrofy; ciężka choroba, wykluczająca lub silnie upośledzająca zdolność rozporządzenia sobą; nieszczęśliwe wypadki lub ciężkie choroby członków rodziny, zaburzenia w ruchu przedsiębiorstwa i tym podobne wypadki.

Nieznajomość przepisów prawnych, ani też błędne ich rozumienie nie stanowią zasadniczo powodu usprawiedliwiającego przywrócenie terminu. Przy ocenie pytania wszakże, czy powód ten w konkretnym wypadku zasługuje na usprawiedliwienie, wzięte będą pod uwagę stosunki osobiste płatnika. W szczególności będzie tu zasługiwał na uwzględnienie stan umysłowy płatnika i poziom jego wykształcenia.

Natomiast nigdy nie może być powodem usprawiedliwiającym niedbalstwo, nawet jeśli winę jego ponosi ustawowy zastępca, doradca podatkowy lub pracownik zatrudniony u płatnika. Nie może też płatnik powoływać się na to, że zaniedbał w przepisanym terminie wnieść zażalenie lub też złożyć wymagane oświadczenie lub wyjaśnienie z powodu przeciążenia pracą. Okoliczność, że termin przekroczony został tylko o kilka dni (a choćby tylko o jeden dzień), sama przez się nie stanowi powodu usprawiedliwiającego.

Rzeczą władzy powołanej do rozstrzygnięcia prośby o przywrócenie terminu będzie przeto sprawdzenie w konkretnym wypadku, czy zdarzenie, na które powołuje się strona prosząca o przywrócenie terminu, w istocie przeszkodziło spełnieniu odnośnej czynności bez winy strony

interesowanej, — a więc np. czy złożony chorobą płatnik nie był w możności zlecić wykonania omieszkanej czynności komuś ze swych domowników lub choćby osobie trzeciej, lub np. czy płatnik, wybierający się w dłuższą podróż, postarał się o to, aby móc osobiście, bądź do rąk upoważnionego przez siebie pełnomocnika odbierać przeznaczone dla siebie wezwania i pisma itd. itd.

Podanie o przywrócenie terminu składa się na ręce tej władzy, która ów termin wyznaczyła.

Przeciwko odmowie przywrócenia terminu nie służy więcej żaden środek prawny, t. j. żadne zażalenie. Nie jest też wymagane uzasadnienie decyzji odmownej.

Przy obliczaniu terminów ustawowych lub terminów wyznaczanych przez władze skarbowe nie wlicza się w bieg czasokresu tego dnia, od którego ma się rozpocząć liczenie odnośnego czasokresu (art. 140 § 1 Ord. Pod.).

Termin wyznaczony przez władzę skarbową liczy się od dnia doręczenia wymiaru wzgl. orzeczenia podatkowego.

Forma weksli krajowych

Centrala Banku Emisyjnego w Polsce wydała w miesiącu kwietniu br. instrukcję w sprawie formy, jaka wymagana jest dla weksli krajowych, oddawanych do dyskonta i inkasa w Banku Emisyjnym. Dla użytku praktycznego spółdzielni podajemy treść powyższej instrukcji.

Poniżej podane wytyczne stanowią zestawienie najważniejszych wymagań stawianych pod względem formy zewnętrznej wekslom przyjmowanym do dyskonta i inkasa przez Bank Emisyjny w Polsce. Zestawienie to nie wyczerpuje oczywiście wszystkich uchybień, które mogłyby budzić zastrzeżenia ze względu na ich zbyt wielką ilość.

Przepisy ogólne

Weksle przedstawiane do dyskonta w oddziałach Banku Emisyjnego winny z reguły wykazywać trzech, co najmniej dwóch wypłacalnych dłużników wekslowych.

Weksle winny być akceptowane lub posiadać formę weksli własnych.

Termin płatności weksli mających ulec zdyskontowaniu nie powinien, licząc od dnia dyskonta, przekraczać 6 miesięcy. Weksle, które nie są płatne w miejscu siedziby oddziału dyskontującego i których termin płatności ubiega w okresie mniejszym aniżeli 10 dni, mogą być przyjęte tylko ze zleceniem do inkasa.

Weksle muszą odpowiadać przepisom polskiego prawa wekslowego. Wypełnione winny być w języku niemieckim, ukraińskim (literami łacińskimi) lub polskim. W wypadku odmiennym podawca winien dołączyć tłumaczenie niemieckie weksla. Podawca winien tłumaczenie podpisać i bierze wskutek umieszczenia podpisu odpowiedzialność za zgodność tłumaczenia.

Każda zmiana zasadniczych cech wekslu, pozycji cyfr i wyskrobania czyni weksel niezdatnym do eskonta.

Podarte weksle, jako w formie swej uszkodzone, należy uznać za zniszczone i tym samym wykluczyć od eskonta.

Suma wekslowa

Suma pieniężna winna być podana tak w cyfrach jak i w słowach oraz opiewać na złote (zł).

Wystawca

Do sporządzenia podpisu wystawcy mogą być użyte stemple, jednakże nie obramowane, w ten sposób, że nazwa firmy jest stemplowana, podczas gdy podpisy osób uprawnionych do podpisywania firmy muszą być własnoręczne. Zamiast stemplowanej nazwy firmy może być użyta również drukowana, o ile podpisy osób upoważnionych do podpisywania firmy są własnoręczne.

Nazwisko osoby lub nazwa firmy muszą być zawarte w podpisy wystawcy. Do podpisu wystawcy dodany być musi jego adres, ponieważ w razie nieprzyjęcia względnie niezapłacenia posiadacz wekslu winien zawiadomić wystawcę.

Płatność

Przy podawaniu ściśle określonej daty płatności należy w odniesieniu do sposobu uwidocznienia daty uwzględnić uwagi podane niżej pod rozdziałem „data wystawienia". O ile weksel nie jest płatny w ściśle określonym dniu, mają zastosowanie przepisy art. art. 33—37 polskiego prawa wekslowego. Weksle płatne za okazaniem z przyrzeczeniem zapłaty odsetek mogą być przyjęte tylko do inkasa.

Remitent (Wekslobiorca)

Dopuszczalne są następujące formuły:

„na moje (nasze) zlecenie"
„na zlecenie moje (nasze) własne"
„na zlecenie . . . ."
„mnie (nam)" albo „do mnie (nas)"
„do pana ...." bez dalszych dodatków.

Omyłkowe użycie słów „na zlecenie moje własne" zamiast słów „na zlecenie nasze własne" lub odwrotnie nie uchybia ważności wekslu, którego wystawcą jest tylko jedna osoba (osoba fizyczna lub firma jednoosobowa). Jeżeli natomiast weksel nosi podpisy większej ilości wystawców, oznaczenie wekslobiorcy formułą „na zlecenie moje własne" lub „mnie" jest niedopuszczalne.

Przy oznaczeniu wekslobiorcy (remitenta) wekslu jak również wystawcy i trasata musi być użyte nazwisko osoby lub nazwa firmy. Temu wymaganiu nie czynią zadość zwroty jak np. „Zarząd Majątku Gumniska", z których nie można rozeznać nazwiska osoby lecz tylko nazwę miejscowości. Nie należy podnosić zastrzeżeń przeciwko oznaczaniu nazwiska w formie przymiotnikowej, np „Hrabiowski Browar Potockiego Łańcut, X pełnomocnik". Warunkiem jednak jest, aby nazwisko osoby, która ma być jako remitent uprawniona lub jako wystawca względnie przyjemca zobowiązana z wekslu, było w odpowiedniej formie uwidocznione. Zastępca wystawcy podpisujący w powyższy sposób winien jednakże podpisać swoim **własnym** nazwiskiem.

Data wystawienia

Skrócenie liczby lat do dwóch ostatnich cyfr (np. 42 zamiast 1942) nie budzi zastrzeżeń. Miesiąc winien być oznaczony słownie. Stosowanie ogólnie przyjętych skrótów (np. paźdz. zamiast październik) nie budzi wątpliwości. Oznaczenie miesiąca w cyfrach powoduje odrzucenie wekslu.

Miejsce płatności

Weksle, które obok miejsca płatności wykazują jeszcze nazwę innej miejscowości, wyklucza się od eskonta. Jeżeli brak jest na wekslu odrębnego podania miejsca płatności, uważa się za miejsce płatności miejsce podane obok nazwiska trasata a równocześnie miejsce zamieszkania trasata (por. polskie prawo wekslowe art. 2 ust. 3).

Skupuje się weksle na wszystkie miejscowości, w których znajdują się zastępstwa Banku Emisyjnego. Weksle powinny być w miarę możliwości domicylowane w instytucji bankowej. Placówka, w której weksel ma być płatny musi być podana w tekście wekslu na miejscu do tego przeznaczonym pod adresem trasata. Przy wekslach instytucyj bankowych, które w terminie płatności mają być odpisane z konta żyrowego Banku Emisyjnego należy w oznaczeniu miejsca płatności dokładnie zaznaczyć, że zapłata wekslu

ma nastąpić na ciężar konta żyrowego. Uwaga taka ma mieć następujące brzmienie:

„płatny w Banku Emisyjnym w . . . . .
na ciężar konta żyrowego . . . .“

Trasat

Nazwisko lub firma trasata w adresie może być uwidocznione pismem ręcznym, maszynowym, odciskiem stempla albo drukiem. Nie zaleca się jednak używania stempla, ponieważ może powstać wątpliwość, czy stempel został użyty w celu oznaczenia trasata, czy też w innym celu.

Weksle ciągnione na dwie lub więcej osób mogą być przyjęte do dyskonta wtedy, gdy trasaci wymienieni są obok siebie i dla wszystkich trasatów podane jest jedno i to samo miejsce zamieszkania. Ten ostatni wymóg odpada, jeżeli weksel jest domicylowany w jednym miejscu i to dla wszystkich trasatów.

Formuła przyjęcia (akceptu)

Akcept sporządzony w ten sposób, że upoważniony do podpisu podpisze się pod zwykłym stemplem firmy lub maszynowo napisaną nazwą firmy nie budzi wątpliwości. Jeżeli natomiast nazwa firmy jest wydrukowana i pod tym dany jest podpis upoważnionego, mogą powstać wątpliwości przyjęcia. Dlatego zaleca się unikać drukowanego oznaczania firmy przyjemcy. Bank Emisyjny nie podnosi natomiast zastrzeżeń przeciwko formule przyjęcia, która łączy z drukowaną nazwą firmy słowo „przyjęto“ oraz z własnoręcznym podpisem uprawnionego do podpisywania firmy.

Weksle na których trasat dodał do formuły przyjęcia miejsce płatności różne od miejsca płatności podanego przez wystawcę, wyklucza się od dyskonta. To samo dotyczy różnicy co do dnia płatności.

Zgodność oznaczania nazwisk i firmy

Zasadniczo wymagana jest zupełna zgodność oznaczania nazwisk i firmy trasata z nazwiskiem względnie firmą wymienioną w formule przyjęcia, oznaczania remitenta z nazwiskiem lub firmą pierwszego żyranta jak również w dalszym łańcuchu żyrantów (indosantów). Nieznaczne odchylenia nie podające w wątpliwość zgodności nie będą spotykały się z zastrzeżeniami. Przykładowo różnice w oznaczaniu imienia Karol przez „C“ lub przez „K“ spółki akcyjnej przez S. A., spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przez s. z o. o., następcy przez Nast. itp. nie dają powodu do zastrzeżeń. Przy badaniu zgodności będzie się unikało niepotrzebnych utrudnień obrotu; z drugiej jednak strony należy dopilnować, aby nie doszło w żadnym wypadku do uszczuplenia praw Banku Emisyjnego, przede wszystkim:

Indos

Przy dyskoncie wekslu przez Bank Emisyjny musi być wypełniony co najmniej indos na sprzedawcę wekslu wraz z jego miejscem zamieszkania oraz indos na Bank Emisyjny. Ostatni indos musi być wystawiony na oddział Banku Emisyjnego w miejscu płatności, chyba że użyto skróconej formy indosu:

„Do Banku Emisyjnego w . . . .
(miejscowość) . . . . ., dnia . . . . (data)
podpis“

Weksle z indosem zastępczym i zastawniczym wyklucza się od dyskonta.

Opłata stemplowa od weksli

Od weksli należy uiszczać opłatę stemplową. Opłata stemplowa od weksli wynosi w tej chwili:

a) na sumę wekslową do 200,— zł . . . . . 20 gr.
b) za każde dalsze pełne lub niepełne 100,— zł . 10 gr.

W sprawie uiszczenia opłaty stemplowej od weksli, naklejania i unieważniania znaczków stemplowych obowiązują wydane w tej mierze przepisy.

Terminarz podatkowy

na miesiąc sierpień 19 2 r.

Podatki państwowe z dodatkami komunalnymi

7 sierpnia: Wpłata do kasy Urzędu Skarbowego podatku od wynagrodzeń wypłaconych w lipcu 1942 r., obliczonego według nowych przepisów o podatku od wynagrodzeń.

15 sierpnia: Wpłata do kasy Urzędu Skarbowego od obrotu uzyskanego w miesiącu lipcu, miesięcznej zaliczki na podatek obrotowy 1942 r. przez płatników, których roczny obrót przekroczył w roku 1941 kwotę 50 000 zł.

1—31 sierpnia: Wpłata do kasy Zarządu Miejskiego rozłożonych przez Urząd Skarbowy na raty płatne w sierpniu 1941.

Opłaty komunalne i świadczenia socjalne

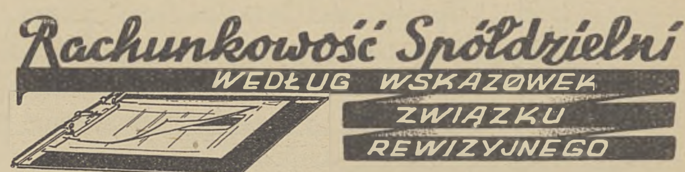
10 sierpnia: Wpłata do Ubezpieczalni Społecznej wkładek ubezpieczeniowych od choroby i od wypadków tudzież wpłaty na fundusze: emerytalny, pracy i bezrobocia, od płac wypłaconych w lipcu 1942.

Wpłata do kasy właściwego Urzędu gminnego daniny od mieszkańców, potrąconej od uposażeń w miesiącu lipcu.

Wpłata do kasy właściwego Urzędu gminnego daniny od mieszkańców przez osoby, którym zarządy gminne wymierzają daninę, według nakazu płatniczego.

1—31 sierpnia: Wpłata do kasy Zarządu Miejskiego miesięcznej opłaty wodociągowej, kanałowej i za czyszczenie jezdni i ulic, w wysokości podawanej każdorazowo w nakazie płatniczym.

Uwaga: Po upływie powyższych terminów uważa się płatnika za znajdującego się w zwłoce; doliczone zostaną procenty zwłoki, a cała kwota podlega przymusowemu ściągnięciu.

Księga kontroli kont rzeczowych i bilansów

W księdze kontroli kont rzeczowych uzgadnia się wszystkie pozostałe konta, które nie zostały uzgodnione w trzech poprzednio omówionych księgach kontroli.

Konta rzeczowe prowadzi się w następujących kolumnach dziennika — głównej, stosowanej w spółdzielniach prowadzących rachunkowość amerykańską:

Nazwa kolumn	Grupy kont i konta szczegółowe
1. Nakłady	00, 01, 02, 03, 04, 05
2. Fundusze rezerwowe . . .	081, 082, 083, 084
3. Fundusze rezerwowe, roczne rozliczenia międzyokresowe . .	09
4. Rachunki rozliczeń w ciągu roku	20—29
5. Rachunki rabatów i bonifikat towarowych	40—49
6. Rachunki kosztów	50—59
7. Przedsiębiorstwa uboczne i oddziały	60—69
8. Rachunki dochodów . . .	80—89

Konta szczegółowe wpisuje się do księgi kontroli w kolejności kolumn dziennika głównej.

Po odnotowaniu symbolów i nazw kont wpisuje się obroty miesięczne. Obroty na poszczególnych kontach należy sumować zawsze od początku roku wraz z bilansem otwarcia. Po wpisaniu kont szczegółowych danej grupy kont należy zostawić miejsce wolne dla kont, które ewentualnie mogą powstać w ciągu roku.

Obroty kont szczegółowych sumuje się w ramach grup kont i wypisuje się je atramentem czerwonym.

Po dodaniu sum obrotowych grup kont otrzymuje się sumy obrotowe kolumn dziennika-głównej.

Poniżej podajemy wzór uzgadniania w księdze kontroli kont rzeczowych kolumny „Rachunek kosztów" — konta 50—59.

KLASA	GRUPA KONT	KONTO	SUBKONTO	NAZWA	BILANS OTWAR.		MIESIĄC . styczeń . . . . . OBROTY		SALDA	
					WINIEN	MA	WINIEN	MA	WINIEN	MA
5	50			Koszty osobowe						
5	50	500		Nadzór komisaryczny /biuro i komisarz/			2 000 -		2 000 -	
5	50	501		Władze spółdzielni /Zarząd Rada N. Kom. R/			500 -		500 -	
5	50	502		Wynagrodzenie pracowników umysłow.			1 200 -	140 -	1 060 -	
5	50	503		— " — — " — fizycznych			600 -		600 -	
5	50	504		Ustawowe świadczenia socjalne			197 56		197 56	
							4 497 56		4 357 56	
5	51			Koszty rzeczowe						
5	51	510		Opłaty pocztowe, telefoniczne i t.p.			63 24	30 -	33 24	
5	51	511		Materiały biurowe			82 -		82 -	
5	51	512		Koszty posiedzeń i podróży			50 -		50 -	
5	51	515		Czasopisma i książki			20 -		20 -	
5	51	519		Różne drobne koszty rzeczowe			73 20	10 83	62 37	
							288 44	40 83	247 61	
5	52			Ubezpieczenia i opłaty						
5	52	520		Ubezpieczenia rzeczowe			120 -	100 -	20 -	
5	52	521		Opłaty do Związku Rewizyjnego			113 -		113 -	
5	52	524		Danina przym. na F. pop. Rolnictwa			50 -		50 -	
							283 -	100 -	183 -	
5	53			Podatki i opłaty stemplowe						
5	53	530		Podatek obrotowy			530 -	70 -	460 -	
5	53	531		Opłata rejestracyjna			100 -		100 -	
5	53	532		Podatek od lokali						
5	53	535		Inne podatki						
5	53	536		Opłaty stemplowe			32 64		32 64	
							662 64	70 -	592 64	
5	54			Utrzymanie lokali						
5	54	540		Komorne			200 -		200 -	
5	54	541		Opał i światło			210 -		210 -	
5	54	542		Utrzymanie czystości			72 -		72 -	
5	54	543		Remonty			482 -		482 -	
5	54	549		Inne koszty						
5	55			Utrzymanie taboru wyjazdowego						
5	55	554		Tabor konny			260 -	260 -		
							260 -	260 -		
5	58			Wypłacone prowizje						
							6 473 64	610 83	5 862 81	

W spółdzielniach prowadzących rachunkowość amerykańską po uzgodnieniu kont rzeczowych prace nad uzgadnianiem zapisów są zakończone.

Opierając się o sumy obrotowe kolumn dziennika-głównej i zestawienia szczegółowe, wzięte z ksiąg kontroli kont, łatwo jest sporządzić miesięczny bilans surowy, według wzoru wymaganego przez Związek Rewizyjny. W spółdzielniach, prowadzących rachunkowość przebitkową, w tej samej księdze kont rzeczowych zestawiamy wszystkie konta w kolejności bilansu surowego.

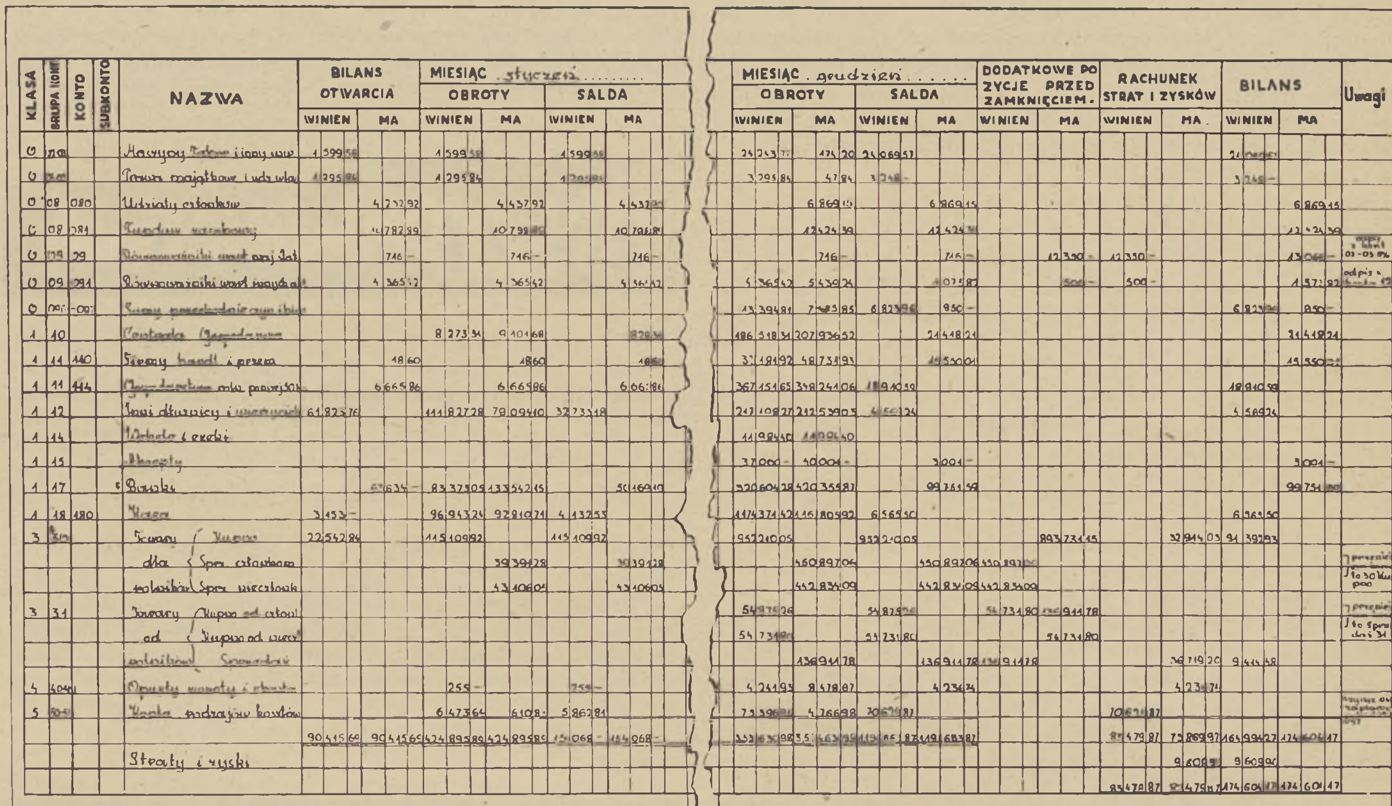
Konta uzgodnione w innych księgach stosownie do wymagań druczku bilansu surowego wpisuje się jedną pozycją np. konta 50—59, 80—89 itp. Sumy obrotowe obejmują zawsze obroty od początku roku wraz z bilansem otwarcia. Bilans otwarcia jak również salda miesięczne wpisuje się czerwonym atramentem celem łatwiejszego porównywania zmian, jakie zachodzą na kontach w ciągu roku.

Po uzgodnieniu sum miesiąca grudnia przystępujemy do czynności związanych z zamknięciem kont, które dokonywujemy na kartach kontowych oraz w księdze kontroli bilansów.

W księdze wprowadzaliśmy dodatkową kolumnę pod tytułem: „Dodatkowe księgowania przed zamknięciem". W rubryce tej wykonujemy wszystkie dodatkowe księgowania potrzebne do zamknięcia np.: przeniesienie obrotów „Towary Sprzedaż" na „Towary Kupno", odpisy, przelewy amortyzacyjne itp.

W następnych rubrykach przeprowadza się właściwe zamknięcie kont przez Rachunek strat i zysków, bądź przez Bilans zamknięcia.

Poniżej podajemy wzór prowadzenia obrotów miesięcznych bilansów surowych i zamknięcia w księdze kontroli i bilansów:

Przedstawiliśmy pokrótce, ilustrując wzorami, zagadnienie uzgadniania zapisów na kartach kontowych, bądź w księgach szczegółowych z zapisami w dzienniku-Głównej, bądź z zapisami w dziennikach i kontach grupowych w rachunkowości przebitkowej. Uzgadnianie zapisów i sporządzenie bilansów surowych zajmuje w spółdzielniach bardzo dużo czasu. W wielu wypadkach w spółdzielniach nie prowadzi się specjalnych ksiąg kontroli kont. Zestawienia, odnośnie uzgadniania kont dokonywuje się dość często na luźnych arkuszach, które giną i w następnych miesiącach należy je na nowo odtwarzać.

Księgi kontroli kont, jak je powyżej opisaliśmy dają miesięczne przeglądy obrotów na wszystkich kontach, są niejako „historią" kont w ciągu roku. Na podstawie ksiąg kontroli kont mamy nie tylko pewność jednolitości zapisów i sumowania, ale również w końcu roku otrzymujemy gotowe materiały, potrzebne do sprawozdania rocznego. Na razie ze względów technicznych są w sprzedaży w Związku Rewizyjnym duże księgi kontroli kont. W Księdze Kontroli Ksiąg Pomocniczych należy uzgadniać wszystkie konta omówione w Księdze Kontroli Kont Osobowych, Udziałów Członkowskich i Kont Rzeczowych w Księdze Kontroli Kont Towarowych — konta towarowe.

Proponujemy jednak na przyszłość wprowadzenie czterech ksiąg kontroli kont ze względu na podział pracy w większych spółdzielniach. Proponujemy również nieco inny układ ksiąg w ten sposób, aby mogły one służyć jednocześnie spółdzielniom prowadzącym rachunkowość systemem amerykańskim jak również i systemem przebitkowym.

Traktowanie zasiłków publicznych

Tłumaczenie z odpisu.

Rząd Generalnego Gubernatorstwa
Wydział Główny Finansów
Fin. S. 2000-215

Kraków, dnia 5 czerwca 1942

Dotyczy: **Zasiłków ze środków publicznych.**

1. Zasiłki ze środków publicznych, które będą udzielone na nabycie i wytworzenie dóbr gospodarczych, wchodzą-

cych w skład majątku stałego przedsiębiorstwa, mają być traktowane z punktu widzenia podatkowego jako pozycje przejściowe i nie wchodzą w rachubę przy ustalaniu dochodu branego pod uwagę przy opodatkowaniu.

2. W przedsiębiorstwach prowadzących księgi dobra gospodarcze nabyte lub wzniesione przy pomocy środków publicznych, powinny być szacowane tylko w wysokości wyłożonych kosztów własnych podatnika (Selbstaufbringungsbetrag). O ile zasiłek zostanie przyznany później, a przez książki została przeprowadzona peła cena nabycia lub wytworzenia urządzeń, należy zasiłek dodatkowo odliczyć.

3. Obliczeń na zużycie należy dokonywać nie od całej sumy nabycia, lecz od sumy kosztów poniesionych z własnych funduszów.

4. Jeżeli zasiłków użyto na pokrycie kosztów prowadzenia przedsiębiorstwa, to wydatek ten nie może zmniejszyć zysku. Zasiłki w tych wypadkach należy uważać za dochody, podlegające opodatkowaniu, z drugiej jednak strony, kwoty wydane na prowadzenie przedsiębiorstwa zmniejszają zysk podlegający opodatkowaniu.

5. Za publiczne zasiłki należy uważać sumy, wypłacone na specjalnie określone cele. W latach 1940 i 1941 zostały przyznane różne zasiłki publiczne bez osobnego podawania ich przeznaczenia.

W tych wypadkach wystarczy, gdy przeznaczenie zostanie podane dodatkowo przez urząd, który udzielił zasiłku.

6. Jeżeli zasiłek zostanie udzielony na rozmaitego rodzaju urządzenia (np. budynki, maszyny, narzędzia), to należy zasiłek rozdzielić w taki sposób, jak to określił dający urząd.

Z polecenia
(—) **Antonetty**

Za zgodność: **Reuss, Osts.**

Powyższe zarządzenie zostało podane do wiadomości Inspektorów finansowych.

Związkowi Rewizyjnemu Spółdzielni w Generalnym Gubernatorstwie zarządzenie powyższe zostało podane do wiadomości przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa Wydział Główny Wyżywienia i Rolnictwa, dział dla spraw prawnych pismem z dnia 19 czerwca 1942 Nr. I. 13-201.

Zarządzenie powyższe ma bardzo istotne znaczenie dla Spółdzielni Związkowych, które otrzymały względnie otrzymają w przyszłości zasiłki ze środków publicznych na inwestycje.

Księgowanie zasiłków nie ulega żadnym zmianom i w dalszym ciągu obowiązują pod tym względem zalecenia Związku Rewizyjnego, podane w Nr. 2 „Spółdzielcy" z dnia 25. I. 1942 na str. 33 przy omawianiu grupy kont 25. Zalecenie to powtarzamy:

„Zasiłki (subsydia) bezzwrotne na cele inwestycyjne, otrzymane z zewnątrz księguje się następująco:

Winien: 180 „Kasa", albo 170 „Centralna Kasa Spółek Rolniczych".

Ma: 25 „Nadzwyczajne dochody".

Przy zamknięciu zaś odpisuje się całą sumę zasiłku, księgując:

Winien: „Rachunek strat i zysków", poz. 9a,

Ma: 090 „Równoważniki majątku stałego".

W ten sposób zasiłki są księgowane ewidencyjnie przez „Rk Strat i Zysków", a w bilansie są uwidocznione na „R-ku Równoważników Wartości majątku stałego". Jednocześnie z tym zwracamy uwagę, że przy obliczaniu stawek amortyzacyjnych bierze się jedynie sumę kosztów własnych, poniesionych na inwestycje. Np.: Ogólna suma inwestycyj wynosi 500 000 zł., otrzymano zasiłek w wysokości 200 000 zł, amortyzacji podlega suma 300 000 zł.

WYDAWNICTWA

W Deutsche landwirtschaftliche Genossenschaftszeitung z dnia 5 czerwca 1942 r. Nr 11 ukazał się artykuł p. t. **„Spółdzielczość rolniczo-handlowa w Dystrykcie Radomskim"**. Artykuł opisuje strukturę spółdzielczości, organizację Związku Rewizyjnego, rolę spółdzielni w ogólnej akcji kontyngentowej i podkreśla oznaki rozwoju spółdzielni kredytowych w okręgu radomskim. Jako najważniejsze zadania na przyszłość autor upatruje zagęszczenie sieci spółdzielni handlowych oraz stworzenie dalszych magazynów na towary rolnicze.

Sekretarz Stanu Rzeszy, Herbert Backe wydał ostatnio książkę pod tytułem **„O swobodę aprowizacji Europy"**, podtytuł: „Gospodarka światowa czy gospodarka kontynentalna?". Zasadniczą tezą książki jest stwierdzenie, że nie autarkia każdego państwa europejskiego z osobna, lecz autarkia kontynentu europejskiego jest zadaniem przyszłości.

OGŁOSZENIA REJESTROWE I STATUTOWE

OBJAŚNIENIE ZNAKÓW: N-ry DOLNE Z PRAWEJ STRONY: Nr ogłoszenia w piśmie i kolejność ogłoszeń kilkakrotna.

CENNIK OGŁOSZEŃ SPÓŁDZIELNI: Ogłoszenia rejestrowe: pierwszy wpis — zł 80.—; zmiany w rejestrze — zł 30.—; za każde ogłoszenie likwidacyjne — zł 30.—. Ogłoszenie o walnym zgromadzeniu — zł 45.—. Ogłoszenie bilansu w tabeli — zł 80.—, oddzielnie — zł 160.—.

Rejestracja nowych statutów

Nr Rp. 16 i 20/42. Dnia 21 kwietnia 1942. Sąd Okręgowy w Jaśle, Wydział Zamiejscowy w Sanoku postanawia wpisać do rejestru spółdzielni numer rejestru V. RS. VI. 442 i 444 następujące spółdzielnie: Firma „Zhoda" Zahalna chliborobska kooperatywa dla zakupu ta zbutu z widpowidalnistju udiłamy, ad 1. w Woli Górzańskiej, ad 2. w Maniowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: Prowadzenie handlu artykułami spożywczymi pierwszej potrzeby i przedmiotami gospodarstwa domowego i wiejskiego. Skup i przeróbka oraz ułatwienie zbytu płodów rolnych na własny i komisowy rachunek. Wypożyczenie maszyn i narzędzi rolniczych członków. Działalność oświatowa z zakresu spółdzielczości i gospodarstwa wiejskiego. Ograniczenia co do zawierania umów z nieczłonkami dopiero w razie odpowiedniego postanowienia Rady Nadzorczej. Nieczłonkom nie może być kredyt udzielony. Udział: 10 zł, spłacalny najpóźniej do 1 roku miesięcznymi różnymi ratami, począwszy od dnia przyjęcia na członka. Członkowie Zarządu spółdzielni: ad 1. Iwan Skodrot, Prokip Wityk, Wasyl Staruch, ad, 2. Michajło Szkopiak, Dańko Fecycz, Stefan Fecycz. Zastępcy: ad 1. Iwan Husak, Michajło Petraznyk, ad 2. Fedio Miśko, Michajło Fecycz. Czas trwania spółdzielni nieograniczony. Pismo przeznaczone do ogłoszeń: urzędowy organ Związku Rewizyjnego. Rok obrachunkowy: kalendarzowy. Liczba członków Zarządu oraz sposób reprezentowania: trzech członków i dwóch zastępców. Za spółdzielnię pod stemplem firmy podpisują łącznie najmniej dwaj członkowie. Zarządowi nie wolno nabywać, zmieniać i zbywać nieruchomości oraz dokonywać budowli, zaciągać zobowiązania i udzielać kredytu, ponad granicę, zakreśloną przez Radę Nadzorczą. Przepisy o likwidacji zgodne z ustawą. RS. 474.

W rejestrze spółdzielni Wydziału Zamiejscowego Piotrkowskiego Sądu Okręgowego w Częstochowie wpisano: S. 109: W dniu 14 sierpnia 1941 roku nowopowstałą spółdzielnię p. f. „Spółdzielnia Spożywców „Kotkowianka" z odpowiedzialnością udziałami w Kotkowi". Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: organizowanie i prowadzenie wszelkiego rodzaju zakładów gospodarczych, kupno hurtowe, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożywczych i przedmiotów użytku domowego i gospodarczego i odsprzedaż detaliczna członkom. Przyjmowanie wkładów oszczędnościowych, wymiana płodów, działalność kulturalno-oświatowa. Walne Zgromadzenie może zezwolić na działalność gospodarczą i z nieczłonkami. Udział wynosi 25 zł, przy zapisaniu się do spółdzielni musi być wpłaconych 15 zł, zaś pozostała suma w ciągu roku najdalej po 1 zł miesięcznie. Wpisowe wynosi 2 zł. Zarząd stanowią:

Jan Mielczarek, Wodo Stanisław, Apolonia Moskałówna. Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony. Wszelkie ogłoszenia wymagane ustawą będą umieszczane w piśmie uznanym za organ „Społem" Związku Spółdzielni Spożywców. Rok kalendarzowy jest zarazem rokiem obrachunkowym. Zarząd składa się z 3 osób powołanych na czas nieograniczony przez Radę Nadzorczą z pośród członków. Do Zarządu należy: a) bezpośrednie zarządzenie sprawami gospodarczymi, administracyjnymi i organizacyjnymi spółdzielni, b) odbiór i wydawanie gotówki oraz papierów wartościowych spółdzielni, c) wystawianie i przyjmowanie weksli oraz innych zobowiązań w granicach sumy zadłużenia, ustanowionej uchwałą Walnego Zgromadzenia (§ 14), d) zawieranie umów i kontraktów w granicach statutowej działalności spółdzielni, e) zastępowanie spółdzielni w sądach i urzędach i wobec osób trzecich, f) przyjmowanie członków, g) przyjmowanie i zwalnianie pracowników i zawieranie z nimi umów, wydawanie pełnomocnictw osobom pracującym w spółdzielni i ustanawianie regulaminów służbowych, h) ubezpieczenie majątku spółdzielni, i) zwoływanie walnych zgromadzeń, j) uczestniczenia w zebraniach rady nadzorczej i w zgromadzeniach walnych, celem przedstawienia sprawozdań z działalności spółdzielni. Oświadczenia woli w imieniu spółdzielni składają i za spółdzielnię pod stemplem firmy podpisują łącznie dwaj członkowie zarządu. Zawierane przez Zarząd w imieniu spółdzielni kontrakty w sprawach kupna, zastawu lub najmu nieruchomości wymagają zatwierdzenia przez Radę Nadzorczą i dopiero przy zachowaniu tego warunku obowiązują spółdzielnię. Rozwiązanie i likwidacja spółdzielni następuje wedle przepisów ustawy. RS. 485.

W rejestrze spółdzielni Wydziału Zamiejscowego Piotrkowskiego Sądu Okręgowego w Częstochowie wpisano: S. 111: W dniu 12 września 1941 roku nowopowstałą spółdzielnię p. f. „Spółdzielnia Spożywców „Kawodrzanka" z odpowiedzialnością udziałami w Kawodrzy Górnej". Przedmiotem przedsiębiorstwa jest organizowanie i prowadzenie wszelkiego rodzaju zakładów gospodarczych i działalność społeczno-kulturalną, hurtowe kupno, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożycia i przedmiotów użytku domowego i odsprzedaż detaliczna członkom, przyjmowanie wkładów oszczędnościowych od członków, wymiana płodów rolnych. Walne Zgromadzenie może zezwolić na działalność gospodarczą i z niečzłonkami. Udział wynosi 25 zł. Przy zapisaniu 15 zł, reszta winna być wpłacona w ciągu 3 miesięcy. Zarząd stanowią: Pulanik Stefan, Dymarczyk Piotr, Balcerek Jan. Czas trwania spółdzielni nieograniczony. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Społem" w Warszawie. Rok kalendarzowy jest rokiem obrachunkowym. Liczba członków wynosi 3-ch powołanych przez Radę Nadzorczą na czas nieograniczony z pośród członków. Dwaj członkowie Zarządu składają oświadczenia woli w imieniu spółdzielni i pod stemplem firmy podpisują łącznie. Umowy dotyczące kupna, zastawu i najmu nieruchomości wymagają zatwierdzenia przez Radę Nadzorczą. Likwidacja odbywa się stosownie do przepisów prawa. RS. 485a.

W rejestrze spółdzielni Wydziału Zamiejscowego Piotrkowskiego Sądu Okręgowego w Częstochowie wpisano: S. 113: W dniu 20 kwietnia 1942 roku nowopowstałą spółdzielnię p. f. „Spółdzielnia Spożywców „Przyszłość" z odpowiedzialnością udziałami w Brudzicach". Przedmiotem przedsiębiorstwa jest organizowanie i prowadzenie wszelkiego rodzaju zakładów gospodarczych, podejmowanie działalności kulturalno-społecznej, hurtowe kupno, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożycia i przedmiotów użytku domowego oraz gospodarczego i detaliczna ich odsprzedaż członkom, przyjmowanie wkładów od członków, wymiana, skup i przeróbka płodów rolnych, zbywanie tychże na własny i komisowy rachunek. Walne Zgrormadzenie może zezwolić na działalność gospodarczą i z niečzłonkami. Wysokość udziału wynosi 25 zł, płatnych gotówką przy zapisaniu się do spółdzielni. Zarząd stanowią: Fajer Stanisław, Blada Stanisław, Cieślak Tomasz. Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony, za rok kadencji uważa się czas od jednego do drugiego zgromadzenia walnego. Liczba członków Zarządu wynosi trzech. Oświadczenia woli składają i za spółdzielnię pod stemplem firmy podpisują łącznie dwaj członkowie Zarządu. Kontrakty kupna, najmu i zastawu wymagają zatwierdzenia przez Radę Nadzorczą. Likwidacja spółdzielni następuje według przepisów ustawy o spółdzielniach. Czasopismem przeznaczonym do ogłoszeń spółdzielni jest pismo uznane za organ „Społem" Związku Spółdzielni Spożywców. RS. 485b.

W rejestrze spółdzielni Wydziału Zamiejscowego Piotrkowskiego Sądu Okręgowego w Częstochowie wpisano: S. 114: W dniu 28 maja 1942 roku nowopowstałą spółdzielnię p. f. „Spółdzielnia Spożywców „Zjednoczenie" z odpowiedzialnością udziałami w Młodzowach". Przedmiotem przedsiębiorstwa jest hurtowe kupno, przeróbka i wytwarzanie artykułów spożycia i przedmiotów użytku domowego i gospodarczego, oraz detaliczna odsprzedaż członkom. Przyjmowanie wkładów oszczędnościowych od członków, wymiana płodów rolnych na artykuły spożycia oraz przeróbka tychże, działalność kulturalno-oświatowa. Tylko Walne Zgromadzenie może zezwolić na działalność z nieczłonkami. Udział wynosi 25 zł, z których 5 zł jest płatnych gotówką przy zapisaniu się do spółdzielni, pozostałość 20 zł jest płatna w ciągu 2 lat po 5 zł w ratach kwartalnych. Zarząd stanowią: Brzukowicz Szczepan, Czerwiński Józef, Stępień Bolesław. Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony. Wszelkie ogłoszenia spółdzielni i statut mają być ogłaszane w piśmie uznanym za organ „Społem " Związku Spółdzielni Spożywców. Rokiem obrachunkowym jest rok kalendarzowy. Liczba członków zarządu wynosi trzech, wybieranych na czas nieograniczony przez Radę Nadzorczą z pośród członków spółdzielni. Wszelkie oświadczenia woli składają za spółdzielnię i podpisują wszelkie zobowiąznia łącznie dwaj członkowie Zarządu pod pieczątką firmy. Kontrakty w sprawach kupna, najmu lub zastawu nieruchomości muszą być zatwierdzone przez Radę Nadzorczą. Rozwiązanie i likwidacja spółdzielni następuje wedle ustawy o spółdzielniach. RS. 485c.

W rejestrze spółdzielni, Wydziału Zamiejscowego Piotrkowskiego Sądu Okręgowego w Częstochowie wpisano: S. 115: W dniu 28 maja 1942 roku nowopowstałą spółdzielnię p. f. „Spółdzielnia Spożywców „Przyszłość" z odpowiedzialnością udziałami w Lubojnie". Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest: kupno hurtowe, przeróbka i wytwarzanie artykułów spożycia i przedmiotów użytku domowego i gospodarczego, oraz odsprzedaż detaliczna członkom. Przyjmowanie wkładów od członków, wymiana płodów rolnych na artykuły spożycia, skup, przeróbka i zbycie płodów rolnych, działalność kulturalna. Walne Zgromadzenie może zezwolić na działalność i z niečzłonkami. Wysokość jednego udziału wynosi 50 zł, przy czym 25 zł jest płatnych przy zapisaniu się do spółdzielni zaś dalszych 25 zł w ciągu miesiąca od podpisania deklaracji. Zarząd stanowią: Gondera Edmund, Buczkowski Jan, Kazik Andrzej. Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony. Wszelkie ogłoszenia spółdzielni będą umieszczane w piśmie uznanym za organ „Społem" Związku Spółdzielni Spożywców. Rok obrachunkowy jest kalendarzowy. Liczba członków Zarządu jest trzech wybieranych na czas nieograniczony przez Radę Nadzorczą z pośród członków spółdzielni. Oświadczenia woli w imieniu spółdzielni składają i za spółdzielnię podpisują pod stemplem firmy łącznie dwaj członkowie Zarządu. Umowy w sprawach kupna, zastawu, najmu nieruchomości wymagają zatwierdzenia przez Radę nadzorczą. Likwidacja i rozwiązanie spółdzielni następuje wedle przepisów ustawy o spółdzielniach. RS. 485d.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Zamościu pod Nr RS. 836 wpisano następującą firmę dnia 14 maja 1942 roku: Spółdzielnia Spożywców „Pilnuj Swego" w Wólce Łabuńskiej z odpowiedzialnością udziałami. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: organizowanie i prowadzenie wszelkiego rodzaju zakładów gospodarczych, kupno hurtowe, przerabianie oraz wytwarzanie artykułów spożycia i przedmiotów użytku domowego oraz gospodarczego i odsprzedaż ich członkom, przyjmowanie wkładów oszczędnościowych od członków w imieniu i na rachunek Banku „Społem" w Warszawie, wymiana płodów rolnych na artykuły spożywcze, kupno, przerabianie i zbywanie płodów rolnych na własny i komisowy rachunek, wreszcie prowadzenie działalności kulturano-oświatowej i społecznej w związku z działalnością spółdzielni. Udział wynosi 25 zł, płatny: przy zapisaniu 12 zł 50 gr, a resztę w ciągu 2 miesięcy. Zarząd stanowią: Antoni Ostrowski, Piotr Siek i Franciszek Plizga. Ogłoszenia umieszczane będą w czasopiśmie „Spółdzielca". Zarząd składa się z 3 członków, oświadczenia woli w imieniu spółdzielni składają dwaj członkowie Zarządu, podpisując się łącznie pod stemplem firmy, kontrakty kupna, zastawu lub najmu nieruchomości wymagają dla swej ważności zatwierdzenia przez Radę Nadzorczą. Likwidacja prowadzona będzie według przepisów ustawy o spółdzielniach. RS. 492.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Zamościu pod Nr RS. 837 wpisano następującą firmę dnia 18 maja 1942 roku: Spółdzielnia Spożywców „Zgoda" w Jasienniku Starym z odpowiedzialnością udziałami. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: organizowanie i prowadzenie wszelkiego rodzaju zakładów gospodarczych, kupno hurtowe, przerabianie oraz wytwarzanie artykułów spożycia i przedmiotów użytku domowego oraz gospodarczego i odsprzedaż ich członkom, przyjmowanie wkładów oszczędnościowych od członków w imieniu i na rachunek Banku „Społem" w Warszawie, wymiana płodów rolnych na artykuły spożywcze, kupno, przerabianie i zbywanie płodów rolnych na własny i komisowy rachunek, wreszcie prowadzenie działalności kulturalno-oświatowej i społecznej w związku z działalnością spółdzielni. Udział wynosi 25 zł, płatny: przy zapisaniu. Zarząd stanowią: Józef Brzyski, Piotr Socha i Stanisław Łoś. Ogłoszenia umieszczane będą w czasopiśmie „Społem". Zarząd składa się z 3 członków, oświadczenia woli w imieniu spółdzielni składają dwaj członkowie Zarządu, podpisując się łącznie pod stemplem firmy, kontrakty kupna, zastawu lub najmu nieruchomości wymagają dla swej ważności zatwierdzenia przez Radę Nadzorczą. Likwidacja prowadzona będzie według przepisów ustawy o spółdzielniach. RS. 492a.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Zamościu pod Nr RS. 838 wpisano następującą firmę dnia 18 maja 1942 roku: Spółdzielnia Spożywców „Nadzieja" w Momotach z odpowiedzialnością udziałami. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: organizowanie i prowadzenie wszelkiego rodzaju zakładów gospodarczych, kupno hurtowe, przerabianie oraz wytwarzanie artykułów spożycia i przedmiotów użytku domowego oraz gospodarczego i odsprzedaż ich członkom, przyjmowanie wkładów oszczędnościowych w imieniu i na rachunek Banku „Społem" w Warszawie, wymiana płodów rolnych na artykuły spożywcze, kupno, przerabianie i zbywanie płodów rolnych na własny i komisowy rachunek, wreszcie prowadzenie działalności kulturalno-oświatowej i społecznej w związku z działalnością spółdzielni. Udział wynosi 25 zł, płatny: przy zapisaniu 10 zł, a resztę w ciągu pół roku. Zarząd stanowią: Andrzej Świeca, Antoni Startek i Wojciech Pawęzka. Ogłoszenia umieszczane będą w czasopiśmie „Społem". Zarząd składa się z 3 członków, oświadczenia woli w imieniu spółdzielni składają dwaj członkowie Zarządu, podpisując się łącznie pod stemplem firmy, kontrakty kupna, zastawu lub najmu nieruchomości wymagają dla swej ważności zatwierdzenia przez Radę Nadzorczą. Likwidacja prowadzona będzie według przepisów ustawy o spółdzielniach RS. 492b.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Zamościu pod Nr RS. 839 wpisano następującą firmę dnia 28 maja 1942 roku: Spółdzielnia Spożywców „Nadzieja" w Kaproniach z odpowiedzialnością udziałami. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: organizowanie i prowadzenie wszelkiego rodzaju zakładów gospodarczych, kupno hurtowe, przerabianie oraz wytwarzanie artykułów spożycia i przedmiotów użytku domowego oraz gospodarczego i odsprzedaż ich członkom, przyjmowanie wkładów oszczędnościowych od członków w imieniu i na rachunek Banku „Społem" w Warszawie, wymiana płodów rolnych na artykuły spożywcze, kupno, przerabianie i zbywanie płodów rolnych na własny i komisowy rachunek, wreszcie prowadzenie działalności kulturalno-oświatowej i społecznej w związku z działalnością spółdzielni. Udział wynosi 25 zł, płatny: przy zapisaniu 5 zł, a resztę w ciągu 2 miesięcy w 2 ratach miesięcznych. Zarząd stanowią: Jan Ligaj, Jan Kołodziej i Stanisław Kaproń. Ogłoszenia umieszczane będą w czasopiśmie „Społem". Zarząd składa się z 3 członków, oświadczenia woli w imieniu spółdzielni składają dwaj członkowie Zarządu, podpisując się łącznie pod stemplem firmy, kontrakty kupna, zastawu lub najmu nieruchomości wymagają dla swej ważności zatwierdzenia przez Radę Nadzorczą. Likwidacja prowadzona będzie według przepisów ustawy o spółdzielniach. RS. 492c.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Zamościu pod Nr RS. 840 wpisano następującą firmę dnia 28 maja 1942 roku: Spółdzielnia Spożywców „Oszczędność" w Łabuniach z odpowiedzialnością udziałami. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: organizowanie i prowadzenie wszelkiego rodzaju zakładów gospodarczych, kupno hurtowe, przerabianie oraz wytwarzanie artykułów spożycia i przedmiotów użytku domowego oraz gospodarczego i odsprzedaż ich członkom, przyjmowanie wkładów oszczędnościowych od członków w imieniu i na rachunek Banku „Społem" w Warszawie. Wymiana płodów rolnych na artykuły spożywcze, kupno, przerabianie i zbywanie płodów rolnych na własny i komisowy rachunek, wreszcie prowadzenie działalności kulturalno-oświatowej i społecznej w związku z działalnością spółdzielni. Udział wynosi 25 zł płatny przy zapisaniu. Zarząd stanowią: Edward Teresiński, Franciszek Dyjak i Antoni Radliński. Ogłoszenia umieszczane będą w czasopiśmie „Społem". Zarząd składa się z 3 członków, oświadczenia woli w imieniu spółdzielni składają dwaj członkowie Zarządu, podpisując się łącznie pod stemplem firmy, kontrakty kupna, zastawu lub najmu nieruchomości wymagają dla swej ważności zatwierdzenia przez Radę Nadzorczą. Likwidacja prowadzona będzie według przepisów ustawy o spółdzielniach. RS. 492d.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Zamościu pod Nr RS. 842 wpisano następującą firmę dnia 1 czerwca 1942 roku: „Gospodarz" Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w kolonii Dub z odpowiedzialnością udziałami. Przedmiotem przedsiębiorstwa spółdzielni jest: zakup, przeróbka i zbyt płodów rolnych na własny i komisowy rachunek oraz kupno i sprzedaż przedmiotów i towarów potrzebnych w gospodarstwach rolnych i domowych. Udział wynosi 25 zł płatny w ⅓ części przy zadeklarowaniu, a reszta w 5-ciu równych ratach kwartalnych. Zarząd stanowią: Jan Tama, Adam Załoga i Antoni Romańczuk. Czas trwania spółdzielni nieograniczony. Ogłoszenia umieszczane będą w czasopiśmie „Spółdzielca", rok obrachunkowy odpowiada kalendarzowemu, Zarząd składa się z trzech członków i podpisuje za spółdzielnię w ten sposób,

iż pod firmą spółdzielni podpisują łącznie co najmniej dwaj członkowie Zarządu, Zarządowi nie wolni: przyjmować wkładów oszczędnościowych, sprzedawać towarów na kredyt, udzielać gwarancji i żyr grzecznościowych, przyjmować weksle grzecznościowe, żyra lub inne gwarancje, nabywać, obciążać i zbywać nieruchomości bez zezwolenia Rady Nadzorczej, zaciągać zobowiązania bez zezwolenia Rady Nadzorczej. Likwidacja będzie prowadzona według przepisów ustawy o spółdzielniach. RS. 492e.

Zmiany statutów

Walne Zebranie członków Spółdzielni Mleczarskiej z ograniczoną odpowiedzialnością w Szczurowej uchwaliło w miejsce dotychczas obowiązującego statutu przyjąć nowy statut dla Okręgowej Mleczarni Spółdzielczej według wzoru Związku Rewizyjnego. W związku z tym zniesiono dodatkową odpowiedzialność członków, a postanowiono tylko odpowiedzialność zadeklarowanymi udziałami. Firma Spółdzielni będzie odtąd brzmiała: Okręgowa Mleczarnia Spółdzielcza w Szczurowej z odpowiedzialnością udziałami. Udział będzie wynosił zł 5 od każdej zadeklarowanej przez członka krowy. Wzywa się wszystkich wierzycieli niezgadzających się na powyższe zmiany do zgłoszenia swoich roszczeń w terminie trzech miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia celem ich zaspokojenia. Sp. 446/Ogl. III.

Walne Zgromadzenie członków Spółdzielni Mleczarskiej w Malinówce z odpowiedzialnością ograniczoną, odbyte w dniu 17 maja 1942 r. uchwaliło znieść dodatkową pięciokrotną odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni, pozostawiając odpowiedzialność tylko zadeklarowanymi udziałami. Ponadto uchwaliło dotychczasowy udział członkowski, wynoszący 35 zł, podwyższyć do 45 zł, natomiast ilość rat na udział zmienić z ośmiu na czterdzieści pięć. Wspomniana wyżej Spółdzielnia jest gotowa zaspokoić niezgadzających się na powyższą zmianę wszystkich wierzycieli. Wierzyciele, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w ciągu 3 miesięcy od daty trzeciego ogłoszenia, będą uważani za zgadzających się na powyższą zmianę. Sp. 448/Ogl. III.

Walne Zebranie członków Spółdzielni Mleczarskiej z ogr. odp. w Jelnej uchwaliło w miejsce dotychczas obowiązującego statutu przyjąć statut nowy dla Okręgowej Mleczarni Spółdzielczej według wzoru Związku Rewizyjnego. W związku z tym zniesiono dodatkową odpowiedzialność członków, a pozostawiono tylko odpowiedzialność zadeklarowanymi udziałami. Firma Spółdzielni będzie odtąd brzmiała: Mleczarnia Spółdzielcza w Jelnej z odp. udziałami. Udział będzie wynosił zł 10.— od każdej zadeklarowanej przez członka krowy. Wzywa się wszystkich wierzycieli niezgadzających się na powyższe zmiany do zgłoszenia swych roszczeń w terminie trzech miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia, celem ich zaspokojenia. Sp. 463/Ogl. III.

Walne Zgromadzenie Składnicy Kółek Rolniczych Stow. Spółdzielcze z ograniczoną odpowiedzialnością w Radgoszczy uchwaliło w dniu 26 kwietnia 1942 r. zmienić i przyjąć statut nowy. W związku z tym, uchwalono znieść dodatkową odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni, pozostawić odpowiedzialność udziałami. Spółdzielnia gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego ogłoszenia względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty, potrzebne na zaspokojenie wierzytelności niepłatnych jeszcze lub spornych. Wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w ciągu trzech miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia, uważać się będzie za zgadzających na zamierzone zmiany w statucie. Sp. 444/Ogl. III.

Łubnowsko-Szreniawskie Stow. Spożywcze Spółdzielnia z odp. ogr. w Kazimierzy Wielkiej zawiadamia swych wierzycieli, że na podstawie uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Udziałowców z dnia 14 marca 1942 zniesiona została dwukrotna odpowiedzialność przy zchowaniu tej samej wysokości udziałów. Stosownie do Art. 73 ustawy o Spółdzielniach z dn. 29. X. 1920 Spółdzielnia jest gotowa zaspokoić na żądanie wszystkich istniejących wierzycieli. Wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w przeciągu trzech miesięcy od daty tego ogłoszenia, uważać się będzie za zgadzających się na zamierzoną zmianę. Sp. 476/Ogl. I.

Na Walnym Zgromadzeniu Składnicy Kółek Rolniczych w Grybowie dnia 19 kwietnia 1942 r. uchwalono wprowadzić odpowiedzialność członków udziałami w wysokości 25 złotych w miejsce dotychczasowej odpowiedzialności udziałami 25 złotych i jednokrotną ich wysokością. Składnica podaje do wiadomości, że gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego ogłoszenia względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności jeszcze niepłatnych lub spornych, że jednak wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do Składnicy w przeciągu trzech miesięcy od tego dnia, uważać się będzie za zgadzających się na zamierzoną zmianę. Sp. 520/Ogl. I.

Na Walnym Zgromadzeniu Towarzystwa Zaliczkowego w Żmigrodzie, Spółdzielni zarejestrowanej z ograniczoną odpowiedzialnością w dniu 7 czerwca 1942 r. uchwalono: zmienić dotychczasowy statut i w jego miejsce przyjąć nowy, wzoru Związku Rewizyjnego Spółdzielni w Generalnym Gubernatorstwie Okręgowego Związku w Krakowie; Zmienić dotychczasową nazwę firmy na „Bank Spółdzielczy z ograniczoną odpowiedzialnością w Żmigrodzie; wysokość udziału obniżyć ze 100 zł na 50 zł, który jest płatny naraz w gotówce; przyjąć tę samą odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni zadeklarowanymi udziałami i zmienić dotychczasową dodatkową odpowiedzialność ograniczoną na odpowiedzialność ograniczoną do 20-krotnej wysokości pierwszego zadeklarowanego udziału. Powyższe podajemy do wiadomości zgodnie z art. 73 ust. o spółdzielniach i oświadczamy, że Spółdzielnia gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego, t. j. trzeciego ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty, potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych lub spornych, wierzycieli zaś, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w ciągu 3 miesięcy od tego dnia, uważa będziemy za zgadzających się na zamierzoną zmianę. Sp. 526/Ogl. I.

Walne Zgromadzenie członków Składnicy Kółek Rolniczych Stowarzyszenia Spółdz. z ograniczoną odpowiedzialnością w Brzesku w dniu 19. V. 1942 r. uchwaliło połączenie ze Spółdzielnią Rolniczo-Handlową „Miarka" z odpowiedzialnością udziałami w Brzesku jako Spółdzielnią przejmującą, oraz jako obowiązujący przyjęto statut Spółdzielni Rolniczo-Handlowej „Miarka" w Brzesku. Nowy statut znosi dodatkową odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni, równającą się wysokości zadeklarowanych udziałów oraz przewiduje jednostkę udziałową w wysokości zł 25. Powyższe podajemy do wiadomości zgodnie z art. 73 ustawy o spółdzielniach, przy czym oświadczamy, że Spółdzielnia gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego t. j. trzeciego ogłoszenia, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty potrzebne na zaspokojenie wierzycieli niepłatnych jeszcze lub spornych, wierzycieli zaś, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w ciągu 3-ch miesięcy od tego dnia uważać się będzie za zgadzających na powyższe zamierzone zmiany. Sp. 527/Ogl. .I

Walne Zebranie członków Polskiego Banku Spółdzielczego spółdzielni z nieograniczoną odpowiedzialnością w Tarnobrzegu uchwaliło dnia 6 czerwca 1942 jednomyślnie zmienić paragraf 4 punkt d statutu w ten sposób, że w miejsce odpowiedzialności nieograniczonej uchwalono dodatkową odpowiedzialność ograniczoną do wysokości pięćdziesięciokrotnej jednego udziału, tudzież zmienić paragraf 12 ustęp pierwszy statutu w ten sposób, że wysokość udziału ustalono na kwotę zł 10, w miejsce dotychczasowej kwoty zł 100. Podając do wiadomości zgodnie z przepisem art. 73 ustawy o spółdzielniach oznajmia się, że Spółdzielnia gotowa jest na żądanie zaspokoić wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieć będą w dniu ostatniego ogłoszenia wzgl. złożyć do depozytu kwoty potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności niepłatnych lub spornych, że jednak wierzyciele, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w przeciągu trzech miesięcy od tego dnia uważać się będzie za zgadzających się na zamieszczoną zmianę. Sp. 534/Ogl. I.

Walne Zgromadzenie członków Banku Spółdzielczego z odpowiedzialnością nieograniczoną w Radzyniu Podlaskim, odbyte w dniu 17 maja 1942 roku uchwaliło zmienić dotychczasową nieograniczoną odpowiedzialność członków za zobowiązania Spółdzielni na odpowiedzialność dziesięciokrotną w stosunku do zadeklarowanych przez członków udziałów. Podając powyższe do wiadomości, Spółdzielnia gotowa jest zaspokoić wierzycieli niezgadzających się na powyższą zmianę, względnie złożyć do depozytu sądowego kwoty, potrzebne na zabezpieczenie wierzytelności nie płatnych lub spornych. Wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w przeciągu trzech miesięcy od daty trzeciego ogłoszenia, uważać się będzie za zgadzających się na zamieszczoną zmianę statutu. Sp. 538/Ogl. I.

Walne Zgromadzenie członków Spółdzielni Spożywców „Jedność" w Stoczku Węgrowskim z odpowiedzialnością udziałami, odbyte w dniu 30 marca 1941 r. uchwaliło nadać § 11-emu statutu brzmienie następujące: Udział wynosi zł dwadzieścia pięć; a) obowiązkowy wniosek płatny gotówką przy zapisaniu się do Spółdzielni stanowi zł 10; b) pozostała suma powinna być wpłacona w ciągu pięciu miesięcy. Członek może deklarować najwyżej 10 udziałów. Wspomniana wyżej Spółdzielnia jest gotowa zaspokoić niezgadzających się na powyższą zmianę wszystkich wierzycieli. Wierzyciele, którzy nie zgłoszą się do Spółdzielni w ciągu 3-ch miesięcy od daty trzeciego ogłoszenia, będą uważani za zgadzających się na powyższą zmianę. Sp. 546/Ogl. I.

Walne Zgromadzenie Spółdzielni Mleczarskiej w Starej Wsi Redzyńskiej z odpowiedzialnością udziałami, uchwaliło w dniu 12. X. 1941 r. zmniejszenie wysokości udziałów ze zł 80 na zł 40. Wzywa się wszystkich wierzycieli niezgadzających się na powyższe zmiany do zgłoszenia swych roszczeń w terminie trzech miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia. Sp. 548/Ogl. I.

Walne Zgromadzenie członków Spółdzielni Mleczarskiej „Zyndram" w Łącku, uchwaliło w miejsce dotychczas obowiązującego statutu przyjąć statut nowy dla Okręgowej Mleczarni Spółdzielczej, wedle wzoru Związku Rewizyjnego. W związku z tym zniesiono dodatkową odpowiedzialność a pozostawiono odpowiedzialność udziałami. Firma Spółdzielni będzie odtąd brzmiała „Okręgowa Mleczarnia Spółdzielcza „Zyndram" w Łącku. Udział będzie wynosił 10 zł od każdej zadeklarowanej krowy. Wzywa się wszystkich wierzycieli, nie zgadzających się na powyższe zmiany do zgłaszania swych roszczeń w terminie trzymiesięcznym od daty ostatniego ogłoszenia, celem ich zaspokojenia. Sp. 551/Ogl I.

W Rejestrze Spółdzielni Wydziału Zamiejscowego Piotrkowskiego Sądu Okręgowego w Częstochowie wpisano: S. 66: W dniu 10. września 1941 roku przy Spółdzielni p. f. „Włościańska Spółdzielnia Mleczarska z odpowiedzialnością ograniczoną w Woli Blakowej". Nazwa Spółdzielni brzmi: Spółdzielnia Mleczarska w Woli Blakowej z odpowiedzialnością udziałami. Siedzibą Spółdzielni jest Wola Blakowa pow. Radomsko d. Radom. Odpowiedzialność członków — do wysokości zadeklarowanych udziałów. Terenem działalności są gromady: Wola Blakowa, Wola Wiewiecka, Krępa, Kol. Krępa. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: prowadzenie wspólnego przerobu i zbytu nabiału i jaj dostarczonych tylko przez członków oraz dostarczanie tylko członkom artykułów, potrzebnych w gospodarstwie nabiałowym i hodowlanym. Udział wynosi 10 zł. Przy wstąpieniu do Spółdzielni płatne są 2 zł., reszta w czterech równych ratach miesięcznych. Zarząd stanowią: Józef Konieczny, Franciszek Rybak, Mieczysław Strzelczyk. Zarząd nie może bezpośrednio ani pośrednio: 1) przyjmować do Spółdzielni nabiału i jaj od niecztonków, 2) udzielać poszczególnym członkom zaliczek gotówką i nabiałem ponad wartość już dostarczonych przez nich produktów, 3) sprzedawać nabiału i jaj na kredyt bez należytego zabezpieczenia. Uchwałą Walnego Zgromadzenia z 23. III. 1939 zmieniono uprzedni statut. Rs 481.

W Rejestrze Spółdzielni Wydziału Zamiejscowego Piotrkowskiego Sądu Okręgowego w Częstochowie wpisano: S. 78: W dniu 11 maja 1942 roku przy Spółdzielni p. f. „Spółdzielnia Spożywców — Przyszłość — z odpowiedzialnością udziałami w Olbrachcicach". Na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia członków Spółdzielni z dnia 22 marca 1942 roku zmieniono § 12 statutu. Udział obecnie wynosi 25 złotych. Rs 483.

W Rejestrze Spółdzielni Wydziału Zamiejscowego Piotrkowskiego Sądu Okręgowego w Częstochowie wpisano: S. 102: W dniu 11 grudnia 1941 roku przy Spółdzielni p. f. „Kasa Spółdzielcza — Samopomoc — z odpowiedzialnością nieograniczoną w Kłomnicach". Uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z 27 kwietnia 1941 r. zmieniono art. 24 statutu Spółdzielni. Rs 483a.

W Rejestrze Spółdzielni Wydziału Zamiejscowego Piotrkowskiego Sądu Okręgowego w Częstochowie wpisano: S. 107: W dniu 14 listopada 1941 roku przy Spółdzielni p. f. „Bank Spółdzielczy Społem w Warszawie z ograniczoną odpowiedzialnością, Oddział w Częstochowie". Na podstawie upoważnienia Zarządu z dnia 18 października 1941 r. L. dz. M. D. 4937 zostali upoważnieni oprócz członków Zarządu Banku, do podpisywania w imieniu Banku łącznie z jednym z członków Zarządu pracownicy centrali: Franciszek Dyderko, Franciszek Krzywda i Ludwik Pawłowski, zaś w imieniu Oddziału w Częstochowie mają prawo podpisywać pod stemplem firmowym oprócz Henryka Hoffmana także Jan Planeta i Henryk Staniszewski. Cofnięto pełnomocnictwo Antoniemu Dajniakowi. Rs. 483b

W Rejestrze Spółdzielni Wydziału Zamiejscowego Piotrkowskiego Sądu Okręgowego w Częstochowie wpisano: S. 95: W dniu 14 maja 1942 roku przy Spółdzielni p. f. „Spółdzielcza Składnica Materiałów Piśmiennych — Oświata — z odpowiedzialnością udziałami w Częstochowie". Zarząd obecnie stanowią: Piaścik Kazimierz, Rękas Stefan, Próchniewski Edmund. W dniu 23 maja 1942 roku wpisano nadto: Uchwałą Walnego zgromadzenia członków z dnia 1 lutego 1942 roku został zmieniony § 23 statutu Spółdzielni. Rs. 483c.

W Rejestrze Spółdzielni Wydziału Zamiejscowego Piotrkowskiego Sądu Okręgowego w Częstochowie wpisano: S. 101: W dniu 29 listopada 1941 roku przy Spółdzielni p. f. „Powszechna Spółdzielnia Spożywców z odpowiedzialnością udziałami w Radomsku". Nazwa Spółdzielni brzmi: Powszechna Spółdzielnia Spożywców w Radomsku z odpowiedzialnością udziałami. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni zadeklarowanymi udziałami. Spółdzielnia ma na celu zaspakajanie wspólnymi siłami materialnych i kulturalnych potrzeb swoich członków a w działalności swej dążyć będzie do zorganizowania produkcji i wymiany w myśl interesów spożywców. Walne Zgromadzenie może zezwolić na działalność gospodarczą i z niećzłonkami. Udział wynosi zł. 25.—, a) obowiązkowy wniosek płatny gotówką przy zapisaniu się do Spółdzielni stanowi zł. 5.—, b) pozostała suma powinna być wpłacona w ciągu 4 miesięcy. Zarząd obecnie stanowią: Paweł Winiewicz, Edward Achenbach, Tadeusz Goszczyński. Czas trwania Spółdzielni jest nieograniczony. Pismo przeznaczone do ogłoszeń — organ „Społem" Związku Spółdzielni Spożywców. Rok obrachunkowo-kalendarzowy. Członków Zarządu trzech. Oświadczenia woli w imieniu Spółdzielni składają i za Spółdzielnię pod stemplem firmy podpisują łącznie dwaj członkowie Zarządu. Zawierane przez Zarząd w imieniu Spółdzielni kontrakty w sprawach kupna, zastawu lub najmu nieruchomości wymagają zatwierdzenia przez Radę Nadzorczą i dopiero przy zachowaniu tego warunku obowiązują Spółdzielnię. Rozwiązanie i likwidacja Spółdzielni następuje zgodnie z przepisami ustawy o Spółdzielniach. Rs. 483d.

Do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Zamościu pod nr. RS. 538 przy firmie „Beton" Spółdzielnia z odpow. udziałami w Zamościu, dnia 29 maja 1942 r. wpisano następującą zmianę: Zadeklarowane udziały wpłaca się w całkowitej wysokości przy zadeklarowaniu, a w drodze wyjątku — w części, lecz tylko za zgodą Zarządu i na warunkach przez Zarząd określonych, lecz nie dłużej, jak w ciągu 6-ciu miesięcy. Rs. 489.

Do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Zamościu pod nr. RS. 89 przy firmie Spółdzielnia Mleczarska „Ogniwo" w Trzeszczanach z odpow. ograniczoną, dnia 11 kwietnia 1942 r. wpisano następującą zmianę: Udział wynosi 25 zł. Na miejsce Piotra Łacińskiego, powołano do Zarządu Karola Kołodzieja. Rs. 489a.

Do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Zamościu pod nr. RS. 316 przy firmie Spółdzielnia Mleczarska „Wytrwałość" w Zosinie z odpow. ogranicz., dnia 28 maja 1942 r. wpisano następującą zmianę: Uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 16 kwietnia 1939 r. zniesiono odpowiedzialność dodatkową. Udział wynosi 25 zł. Rs. 489b.

II. RS. I. 23 i 90.
Sąd Okręgowy w Tarnowie, jako rejestrowy ogłasza, że Kasa Stefczyka Spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością w Dębicy i Towarzystwo Wzajemnego Kredytu Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Dębicy zawnioskowały wpis zmian statutu w przedmiocie zniesienia dodatkowej odpowiedzialności członków i obniżenia udziału. Wobec tego wzywa się tych wierzycieli powyższych Spółdzielni, którzy mimo zgłoszenia się w terminie nie zostali zaspokojeni lub zabezpieczeni, a to celem ewentualnego zgłoszenia sprzeciwu przeciwko zamierzonym zmianom, na audiencję, którą wyznacza się na dzień 17 czerwca 1942 r. o godzinie 10 przed południem, sala Nr. 77 II piętro. Rs. 501.

Sąd Okręgowy w Warszawie. Do rejestru handlowego Dział RS. wpisano dnia 17 kwietnia 1942 r. 2366 „Samopomoc Pracownicza — Spółdzielnia Pracy z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie". Udział 100.— złotych. Zarząd stanowią: Marian Śniadowski, Józef Fabisiak, Lucjan Wituła. Na Walnym Zgromadzeniu w dniu 22 marca 1942 r. zmieniono treść § 8 statutu t. j. podniesiono udział na 100.— złotych. Rs. 506.

Sąd Okręgowy w Jaśle Wydział I cywilny, dnia 2 czerwca 1942 Sygn. RS. I. 2. W rejestrze Spółdzielni przy firmie Składnica Kółek Rolniczych w Brzostku stow. spółdz. z ogr. odp. zarządza się wpis: Rubr. 2. Firma obecnie brzmi — Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa z odpowiedzialnością udziałami; Rubr. 4. Udział wynosi 25 zł., płatny w całości przy zadeklarowaniu; Rubr. 5. Członkiem Zarządu wybrany Józef Kolbusz w miejsce Bolesława Michalika; Rubr. 6b). Pismo przeznaczone do ogłoszeń — organ prasowy właściwego Związku Rewizyjnego; Rubr. 8. Data wpisu: 3 czerwca 1942, Rubr. 9. Uchwałą Walnego Zgromadzenia z 25 marca 1942 zmieniono statut i przyjęto nowy w miejsce poprzedniego. Rs. 517.

Sąd Okręgowy w Jaśle, Wydział II handlowy, dnia 9 czerwca 1942 r. Sygn. R. S. III 25. W rejestrze Spółdzielni przy firmie „Jutrzenka" Spółdzielnia Rolniczo-Spożywcza w Draganowej z odpowiedzialnością udziałami zarządza się wpis: Rubr. 2. Firma obecnie brzmi: Spółdzielnia Spożywców „Jutrzenka" w Draganowej z odpowiedzialnością udziałami, Rubr. 3. Spółdzielnia organizuje i prowadzi wszelkiego rodzaju zakłady gospodarcze oraz podejmuje działalność społeczno-kulturalną, w szczególności zaś kupuje hurtowo, przerabia oraz wytwarza artykuły spożycia i przedmioty użytku domowego oraz gospodarczego i sprzedaje je detalicznie swoim członkom. Ponadto Spółdzielnia: a) przyjmuje wkłady oszczędnościowe od członków w imieniu i na rachunek Banku Spółdzielczego „Społem" w Warszawie i za zezwoleniem tegoż Banku, b) wymienia płody rolne na artykuły spożywcze, skupuje płody rolne, przerabia i zbywa na własny i komisowy rachunek, c) prowadzi wszelkiego rodzaju działalność kulturalno-oświatową i społeczną, związaną z działalnością Spółdzielni. Walne Zgromadzenie może zezwolić na działalność gospodarczą i z niećzłonkami. Rubr. 4. Udział 10 zł. płatny jest w całości przy zapisaniu się do Spółdzielni, Rubr. 6b). Pismem przeznaczonem do ogłoszeń jest organ Związku Spółdzielni Spożywców „Społem", — e) zawierane przez Zarząd w imieniu Spółdzielni kontrakty w sprawach kupna, zastawu lub najmu nieruchomości wymagają zatwierdzenia Rady Nadzorczej; Rubr. 9. Uchwałą Walnego Zgromadzenia z 29 marca 1942 r. zmieniono statut i przyjęto nowy w miejsce dotychczasowego. Rs. 522.

I. RS. I. 27.
Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, dnia 12 czerwca 1942 r. po rozpoznaniu sprawy wpisania do rejestru Spółdzielni zmiany statutu przy firmie Składnica Kółek Rolniczych w Nowym Sączu, stow. spółdz. z ogr. odpow. — postanawia: wpisać w rejestrze Spółdzielni przy powyższej firmie zmianę statutu, w szczególności: Rubr. 1. Numer kolejny wpisu: 19; Rubr. 2. Firma Spółdzielni, siedziba, rodzaj i zakres odpowiedzialności członków: Landwirtschaftliche Kreishandelsgenossenschaft mit Anteilshaftung in Neu Sandez — Powiatowa Spółdzielnia Rolniczo Handlowa z odpowiedzialnością udziałami w Nowym Sączu; Rubr. 3. Przedmiot przedsiębiorstwa, ograniczenia co do zawierania umów z niećzłonkami: Zakup, przeróbka i zbyt płodów rolnych na własny i komisowy rachunek oraz kupno i sprzedaż przedmiotów i towarów, potrzebnych w gospodarstwach rolnych i domowych. Spółdzielnia może prowadzić wymienione operacje również i z niećzłonkami; Rubr. 4. Wysokość udziału, wpłat na udział i czas ich dokonywania: udział wynosi 25 zł., wpłaca się w całości przy zadeklarowaniu; Rubr. 6. a) czas trwania Spółdzielni: nieograniczony, b) pismem przeznaczonym do ogłoszeń jest organ prasowy „Spółdzielca", c) rok obrachunkowy kalendarzowy, d) Zarząd składa się z trzech członków — pod firmą Spółdzielni podpisują łącznie conajmniej dwaj członkowie Zarządu, e) ograniczenia uprawnień Zarządu wedle art. 21 statutu, g) przepisy o likwidacji ustawowe. Rs. 523.

I. RS. II. 19.
Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, dnia 8 czerwca 1942. W rejestrze Spółdzielni wpisano przy firmie Sklep Kółka Rolniczego w Dobrej, zmianę statutu i składu osobowego Zarządu, a mianowicie: Firma Spółdzielni brzmi: Sklep Kółka Rolniczego, spółdzielnia rolniczo-handlowa z odpow. udział. w Dobrej. Przedmiotem przedsiębiorstwa Spółdzielni jest zakup, przeróbka i zbyt płodów rolnych na własny komisowy rachunek oraz kupno i sprzedaż przedmiotów i towarów, potrzebnych w gospodarstwach rolnych i domowych, Spółdzielnia może prowadzić wymienione operacje również i z niećzłonkami. Udział wynosi 25 zł., płatny przy przystąpieniu. Przy zadeklarowaniu więcej udziałów wpłaca się je w równych ratach kwartalnych, które Zarząd może potrącić przy wypłatach za dostarczone produkty. Zarząd stanowią: Karaś Władysław, Suchan Józef i Wątor Jan. Ogłoszenia w czasopiśmie „Spółdzielca". Zarząd składa się z trzech członków; Spółdzielnię reprezentują łącznie dwaj członkowie Zarządu. Ograniczenia uprawnień Zarządu wedle art. 21 statutu. Rs. 523a

Rejestracja członków zarządu

Nr akt: I. RS. I. 212. Postanowienie. Dnia 18 kwietnia 1942 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział I cywilny w osobie Sędziego S. O. Słopińskiego w obecności protokolanta st. rej. Kruczka po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 1942 r. sprawy Kasy Stefczyka w Różance o wpisanie do rejestru spółdzielni zmian, postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni, numer rejestru I. 212, następujące dane: 1) Nr kolejny wpisu 6. 5) I. wybrany członkiem zarządu: Władysław Strzępek, II. wykreślono: Stanisława Szetelę. Data wpisu: 20. 4. 1942 r. Podpis sekretarza: Kruczek w. r. RS. 411.

Nr akt: I. RS. IV. 137. Postanowienie. Dnia 17 kwietnia 1942 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział I. cywilny w osobie Sędziego S. O. Słopińskiego w obecności protokolanta st. rej. Kruczka, po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 1942 r. sprawy Spółdzielni Spożywców „Nadzieja" w Budach Łańcuckich o wpisanie do rejestru spółdzielni zmian, postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni, numer rejestru IV. 137, następujące dane: 1) Nr kolejny wpisu 2, 5) I. wybrany członkiem zarządu Jan Bosak, II. wykreślono Franciszka Bartnika. Data wpisu: 18. 4. 1942. Podpis sekretarza: Kruczek w. r. RS. 411a.

Nr akt: I. RS. V. 33. Postanowienie. Dnia 17 kwietnia 1942 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział I. cywilny w osobie Sędziego S. O. Słopińskiego w obecności protokolanta st. rej. Kruczka, po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 1942 r. sprawy Spółdzielni Spożywców Samopomoc w Tryńczy o wpisanie do rejestru spółdzielni zmian, postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni, numer rejestru V. 33, następujące dane: 1) Nr kolejny wpisu 2, 5) I. wybrani członkowie zarządu: Michał Kornafel, Jan Dziamara, Maria Jakubiec, II. wykreślono Jana Pelca, Franciszka Mścisza, Anielę Siemieniak. Data wpisu: 18. 4. 1942. Podpis sekretarza: Kruczek w r. RS. 411b.

Nr akt: I. RS. IV. 33. Postanowienie. Dnia 18 kwietnia 1942 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział I. cywilny w osobie S. O. Słopińskiego w obecności protokolanta st. rej. Kruczka, po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 1942 r. sprawy Spółdzielni Spożywców w Stalowej Woli o wpisanie do rejestru spółdzielni zmian, postanawia: wpisać do rejestru Spółdzielni, numer rejestru IV. 33, następujące dane: 1) Nr kolejny wpisu 4, 5) wykreśla się członka zarządu Witolda Spławę Neymana. Data wpisu: 20. 4. 1942 r. Podpis sekretarza: Kruczek w. r. RS. 411c.

Nr akt: I. RS. IV. 143. Postanowienie. Dnia 9 kwietnia 1942 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział I. cywilny w osobie Sędziego S. O. Słopińskiego, w obecności protokolanta st. rej. Kruczka po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 1942 r. sprawy Spółdzielni Spożywców „Buducznist" w Dynowie o wpisanie do rejestru spółdzielni zmian, postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni, numer rejestru IV. 143, następujące dane: 1) Nr kolejny wpisu 3. 5) I. wybrany członkiem zarządu: Antoni Kaspryk. II. wykreślono Grzegorza Dziubanowskiego. Data wpisu: 14. 4. 1942. Podpis sekretarza: Kruczek w. r. RS. 411d.

Nr akt: I. RS. IV. 11. Postanowienie. Dnia 14 kwietnia 1942 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział I. cywilny w osobie Sędziego S. O. Słopińskiego, w obecności protokolanta st. rej. Kruczka, po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 1942 sprawy Związkowej Spółdzielni Mleczarskiej w Kańczudze, o wpisanie do rejestru spółdzielni zmian, postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni, numer rejestru IV. 11, następujące dane: 1) Nr kolejny 4. 5) I. wybrany członkiem zarządu Zdzisław Wolski, II. wykreślono Dra Stefana Trzeciaka. Data wpisu: 14. 4. 1942 r. Podpis sekretarza: Kruczek w. r. RS. 411e.

Nr akt: I. RS. I. 100. Postanowienie. Dnia 14 kwietnia 1942 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział I. cywilny w osobie Sędziego S. O. Słopińskiego, w obecności protokolanta st. rej. Kruczka, po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 1942 sprawy Kasy Stefczyka w Dobrzechowie o wpisanie do rejestru spółdzielni zmian, postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni, numer rejestru I. 100, następujące dane: 1) Nr kolejny wpisu 5. 5) I. wybrani członkowie zarządu: Teofil Krochmal, Apolinary Pięciak, II. wykreślono: Wincentego Tęczara, Macieja Indyka. Data wpisu: 14. 4. 1942. Podpis sekretarza: Kruczek w. r. RS. 411f.

Nr akt: I. RS. IV. 142. Postanowienie. Dnia 30 marca 1942 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział I. cywilny w osobie Sędziego S. O. Słopińskiego w obecności protokolanta st. rej. Kruczka, po rozpoznaniu w dniu 30 marca 1942 r. sprawy Spółdzielni Spożywców Zjednoczenie w Nienadówce o wpisanie do rejestru spółdzielni zmian, postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni, numer rejestru IV. 142, następujące dane: 1) Nr kolejny wpisu 4. 5) I. wybrany członkiem zarządu: Stanisław Naworol, II. wykreślono Franciszka Chorzępę. Data wpisu: 31. 3. 1942 r. Podpis sekretarza: Kruczek w. r. RS. 411g.

Nr akt I. RS. I. 170. Postanowienie. Dnia 30 marca 1942 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział I. cywilny w osobie Sędziego S. O. Słopińskiego w obecności protokolanta st. rej. Kruczka, po rozpoznaniu w dniu 30 marca

1942 sprawy Kasy Stefczyka w Gniewczynie Łańcuckiej o wpisanie do rejestru spółdzielni zmian postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni, numer rejestru I. 170, następujące dane: 1) Nr kolejny wpisu 4. 5) I. wybrani członkowie zarządu: Franciszek Ficek, Michał Demko, wykreślono: Jakuba Ficka, Antoniego Jagiełłę. Data wpisu: 31. 3. 1942 r. Podpis sekretarza: Kruczek w. r. RS. 411h.

Nr akt: I. RS. I. 122 a. Postanowienie. Dnia 24 kwietnia 1942 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział I. cywilny w osobie Sędziego S. O. Stopińskiego w obecności protokolanta st. rej. Kruczka po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 1942 r. sprawy Kasy Stefczyka w Zgłobniu o wpisanie do rejestru spółdzielni zmian postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni, numer rejestru I. 122 a., następujące dane: 1) Nr kolejny wpisu 6. 5) I. wybrani członkowie zarządu: Andrzej Ziomek, Jan Franczyk. II. wykreślono: Walentego Kocura, Michała Zaciosa. Data wpisu 24. 4. 1942 r. Podpis sekretarza: Kruczek w. r. RS. 419.

Nr akt: I. RS. IV. 119. Postanowienie. Dnia 27 kwietnia 1942 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział I. cywilny w osobie Sędziego S. O. Stopińskiego w obecności st. rej. Kruczka po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 1942 r. sprawy Spółdzielni Spożywców „Wygoda" w Wysokiej ad Dobrzechów o wpisanie do rejestru spółdzielni zmian, postanawia: wpisać do rejestru spółdzielni, numer rejestru IV. 119, następujące dane: 1) Nr kolejny wpisu 2. 5) I. wybrany członkiem zarządu Józef Pałys, II. wykreślono Edwarda Wnęka. Data wpisu: 30. 4. 1942 r. Podpis sekretarza: Kruczek w. r. RS. 419a.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Zamościu pod Nr RS. 394 przy firmie Spółdzielnia Rolniczo-Spożywcza „Jedność" w Dutrowie z odpow. udziałami, dnia 23 kwietnia 1942 r. wpisano następującą zmianę: Zarząd stanowią: Adam Malicki, Józef Radomski i Kazmierz Nowosad. RS. 424.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Zamościu pod Nr RS. 164 przy firmie Kasa Stefczyka Spółdzielnia z odpowiedzialnością nieograniczoną w Łaszczowie, dnia 23 kwietnia 1942 r. wpisano następującą zmianę: Na miejsce Aleksandra Czuchaja Józefa Zwolińskiego, powołano do Zarządu: Franciszka Węgrzyna i Juliana Karwana. RS. 424a.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Zamościu pod Nr RS. 648 przy firmie Spółdzielnia Spożywców „Jutrzenka" z odpowiedzialnością udziałami w Zastawiu, dnia 23 kwietnia 1942 r. wpisano następującą zmianę: Na miejsce Franciszka Lewandowskiego i Ludwika Krausa, powołano do Zarządu: Józefa Toporowskiego i Pawła Bednarza. RS. 424b.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Zamościu pod Nr RS. 647 przy firmie Spółdzielnia Spożywców z odpowiedzialnością udziałami „Rolnik" w Jankach, dnia 8 maja 1942 r. wpisano następującą zmianę: Na miejsce Feliksa Rudzińskiego i Antoniego Jabłońskiego, powołano do zarządu: Jana Olko i Jana Sarzyńskiego. RS. 424c.

Rozwiązania i likwidacje spółdzielni

Orzeczeniem Sądu Okręgowego, jako rejestrowego w Warszawie z dnia 14 stycznia 1942 r. Spółdzielnia Gospodarcza lekarzy weterynaryjnych „Wetsan" z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie została rozwiązana i znajduje się w stanie likwidacji. Likwidatorem został zatwierdzony przez Sąd Okręgowy Edward Złotnicki, zamieszkały w Osiedlu Michałowice, poczta Ursus k. Warszawy. W związku z powyższym oraz na podstawie przepisu art. 76 ust. 4 ustawy o spółdzielniach wzywa się wszystkich wierzycieli wymienionej Spółdzielni do zgłaszania roszczeń pod adresem likwidatora w terminie 3-miesięcznym od daty ostatniego (trzeciego) ogłoszenia. Sp. 377/Ogł. III.

Mianowany przez Sąd Okręgowy w Warszawie likwidator Spółdzielni Właścicieli Dorożek i Przedsiębiorstw Samochodowych z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie, stosownie do wymagań art. 76 ustawy o spółdzielniach, wzywa wierzycieli do zgłaszania swych roszczeń w terminie ustawowym pod adresem: Józef Jopek, Warszawa, ul. Kredytowa 5 m. 20. Sp. 408/Ogł. III.

Mianowany przez Sąd Okręgowy w Lublinie likwidator spółdzielni pod firmą „Spółdzielczy Bank Gwarancyjny" w Lublinie stosownie do art. 76 ustawy o spółdzielniach wzywa wierzycieli do zgłaszania swych roszczeń w terminie ustawowym pod adresem: Antoni Krawiński, Lublin, Lubartowska 2 Sp. 410/Ogł. III.

Z powodu zupełnego zniszczenia w czasie działań wojennych w 1939 r. ksiąg, dowodów i dokumentów „Rolnika" Spółdzielni Rolniczo-Handlowej w Hrubieszowie w likw., wzywam jako likwidator z urzędu wszystkich przedwojennych wierzycieli tej spółdzielni, by zgłosili najdalej w ciągu 3-ch miesięcy od dnia niniejszego ogłoszenia pod niżej podanym adresem swoje roszczenia do powyższej spółdzielni według stanu na dz. 10. IX. 1939 r. poparte wyciągami z r/ków oraz innymi dowodami. Stefan Sobczyk w Zamościu, ul. Piłsudskiego 39. Sp. 427/Ogł. III.

L. RS. 15071. Ustanowiona przez Sąd Okręgowy Wydział Rejestru Handlowego w Siedlcach, postanowieniem z dnia 4 września 1940 r. Nr RS. 172/5 likwidatorem z urzędu Spółdzielni Mleczarskiej w Zabrózdach w likwidacji, stosownie do art. 76 ustawy o spółdzielniach, zawiadamiam, że powyższa spółdzielnia przeszła w stan likwidacji i wzywam wszystkich wierzycieli do składania roszczeń należycie udokumentowanych w terminie ustawowym. Jednocześnie nadmieniam, że część ksiąg i dokumentów zaginęła w czasie działań wojennych. Zgłoszenia proszę kierować pod adresem: Regina Stopnicka-Czyżewicz, Puławy, ul. Żyrzyńska 39. Sp. 431/Ogł. III.

L. RS. 5327/39. Ustanowiona przez Sąd Okręgowy Wydział Rejestru Handlowego w Lublinie, postanowieniem z dnia 15 maja 1941 roku Nr RSp. 384, likwidatorem z urzędu Opolskiej Spółdzielni Kredytowej w Opolu-Lubelskim w likwidacji, stosownie do art. 76 Ustawy o Spółdzielniach, zawiadamiam, że powyższa Spółdzielnia przeszła w stan likwidacji i wzywam wszystkich wierzycieli do składania roszczeń należycie udokumentowanych w terminie ustawowym. Jednocześnie nadmieniam, że część ksiąg i dokumentów zaginęła w czasie działań wojennych. Zgłoszenia proszę kierować pod adresem: Regina Stopnicka-Czyżewicz, Puławy, Żyrzycka Nr. 39 Sp. 443/Ogł. III.

L. RS. 25742. Mianowany postanowieniem Sądu Okręgowego w Zamościu jako rejestrowego z dnia 4 listopada 1941 r. i 1 maja 1942 r. Nr RS. 435 likwidatorem z urzędu Spółdzielni Oszczędnościowo-Kredytowej Pracowników Ubezpieczeń Społecznych z ogr. odpowiedzialnością w Zamościu Stefan Sobczyk zam. w Zamościu wzywa wierzycieli wymienionej spółdzielni do zgłaszania swoich roszczeń w terminie ustawowym pod adresem: St. Sobczyk w Zamościu, ul. Piłsudskiego 39. Sp. 445/Ogł. III.

Na postanowienie Sądu Okręgowego w Piotrkowie z dnia 14 kwietnia 1942 r. S-409 likwidatorzy Kasy Stefczyka spółdzielni z odpowiedzialnością nieograniczoną w Odrzywole pow. Opoczyński, stosownie do wymagań art. 76 ust.. 4 Ustawy o Spółdzielniach wzywają wszystkich wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń w terminie trzymiesięcznym od ostatniego (trzeciego) ogłoszenia, pod adresem: Jan Gański, Karol Mantorski i Stanisław Lerka Odrzywól, gm. Ossa, pow. Opoczyński. Sp. 450/Ogł. III.

Mianowany przez Sąd Okręgowy w Lublinie likwidator Spółdzielni pod firmą „Spółdzielczy Bank Gwarancyjny z o. o. w Lublinie" stosownie do art. 76 ustawy o spółdzielniach wzywa wierzycieli do zgłaszania swych roszczeń w terminie ustawowym pod adresem: Antoni Krawiński, Lublin, Lubartowska 2. Sp. 488/Ogł. I.

Decyzją Sądu Okręgowego w Zamościu z dnia 14 kwietnia 1942 r. Spółdzielnia pod nazwą: „Zjednoczenie" Spółdzielnia Rolniczo-Spożywcza w kol. Radków pow. Hrubieszów, Nr. Rej. 495 została rozwiązana i znajduje się w likwidacji. Likwidatorem mianowany został Władysław Oksiuta, zamieszkały w Lublinie, ul. Zamojska 1 m. 3. Na podstawie przepisów art. 76 ust. 4 ustawy o Spółdzielniach, likwidator wzywa wszystkich wierzycieli wymienionej Spółdzielni do zgłaszania swych roszczeń pod jego adresem w terminie trzech miesięcy od daty ostatniego (trzeciego) ogłoszenia. Sp. 494 Ogł. I.

Decyzją Sądu Okręgowego w Zamościu z dnia 14 kwietnia 1942 r. Spółdzielnia pod nazwą: „Zgoda" Spółdzielnia Rolniczo-Spożywcza z odp. udz. w Kocudzy Dolnej, pow. Biłgoraj, Nr. Rej. 491 została rozwiązana i znajduje się w likwidacji. Likwidatorem mianowany został Władysław Oksiuta, zamieszkały w Lublinie, ul. Zamojska 1 m. 3. Na podstawie przepisów art. 76 ust. 4 ustawy o Spółdzielniach, likwidator wzywa wszystkich wierzycieli wymienionej Spółdzielni do zgłaszania swych roszczeń pod jego adresem w terminie trzech miesięcy od daty ostatniego (trzeciego) ogłoszenia. Sp. 495 Ogł. I.

Mianowany przez Sąd Okręgowy w Warszawie likwidator Spółdzielni Mleczarskiej w Lisiewicach z o. o., stosownie do wymagań art. 76 ust. 4 ustawy o spółdzielniach, wzywa wierzycieli do zgłaszania swych roszczeń w terminie ustawowym pod adresem: Kazimierz Nowosielski, Warszawa, ul. Żurawia 7 m. 42. Sp. 502/Ogł. I.

„Mianowany przez Sąd Okręgowy w Warszawie likwidator Spółdzielczego Stowarzyszenia Spożywców Pracowników Zakładów Amunicyjnych „Pocisk" z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie, stosownie do wymagań art. 76 ust. 4 ustawy o spółdzieln. wzywa wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń w terminie ustawowym pod adresem: Józef Jopek, Warszawa, ul. Kredytowa 5 m. 20. Sp. 512/Ogł. I.

Mianowany przez Sąd Okręgowy w Warszawie likwidator Spółdzielni Nauczycielskiej i Opieki Szkolnej 7-mioklasowej Szkoły Powszechnej Nr. 4 z o. u. w Grodzisku Maz., stosownie do wymagań art. 76 ust. 4 ustawy o Spółdzielniach, wzywa wierzycieli do zgłaszania swych roszczeń w ciągu 3 miesięcy pod adresem Jopek Józef, Warszawa, ul. Kredytowa 5 m. 20. Z uwagi na to, że księgi i dowody zaginęły, pretensje muszą być należycie udokumentowane. Sp. 547 Ogł. I.

Mianowany przez Sąd Okręgowy w Kielcach likwidatorem Spółdzielni pod firmą Spółka Mleczarska w Korczynie Starym, Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością, wzywa wszystkich wierzycieli wymienionej Spółdzielni do zgłoszenia swych roszczeń w terminie ustawowym pod adresem: Spółka Mleczarska w Starym Korczynie w likwidacji, poczta Nowy Korczyn pow. Miechów. Antoni Walusek, likwidator. Sp. 552 Ogł. I.

Mianowany przez Sąd Okręgowy w Kielcach likwidatorem Spółki Mleczarskiej „Postęp" w Tempoczowie, Spółdz. z odpow. ogranicz.: wzywam wszystkich wierzycieli do zgłoszenia ich pretensyj na ręce likwidatora w terminie ustawowym od dnia ostatniego ogłoszenia. Stanisław Duwadziński, likwidator, Tempoczów, poczta Skalbmierz. Sp. 553 Ogł. I.

Mianowany przez Sąd Okręgowy w Siedlcach likwidator Spółdzielni Mleczarskiej z o. o. w Wierzbnie, stosownie do wymagań art. 76 ust. 4 ustawy o spółdzielniach, wzywa wierzycieli do zgłaszania swych roszczeń w ciągu 3-ch miesięcy pod adresem: Józef Jopek, Warszawa, Kredytowa Nr 5 m. 20. Z uwagi na to, że księgi i dowody zaginęły w czasie działań wojennych, pretensje muszą być należycie udokumentowane. Sp. 566/Ogł. I.

Mianowany przez Sąd Okręgowy w Siedlcach likwidator Spółdzielni Mleczarskiej z o. o. w Grębkowie, stosownie do wymagań art. 76 ust. 4 ustawy o spółdzielniach, wzywa wierzycieli do zgłaszania swych roszczeń w ciągu 3-ch miesięcy pod adresem: Józef Jopek, Warszawa, Kredytowa 5 m. 20. Z uwagi na to, że księgi i dowody zaginęły w czasie działań wojennych, pretensje muszą być należycie udokumentowane. Sp. 566 a/Ogł. I.

Sąd Okręgowy w Warszawie. Do rejestru handlowego Dział RS. wpisano dnia 9 lutego 1942 r. 1874. „Spółdzielnia Gospodarcza Lekarzy Weterynaryjnych „Wetsan" z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie". Likwidator: Edward Złotnicki. Na mocy uchwał Walnego Zgromadzenia z dnia 1-go marca 1941 r. Spółdzielnia została rozwiązana i pozostawiona w stan likwidacji. RS. 507.

Wykreślenie z rejestru

W rejestrze spółdzielni Wydziału Zamiejscowego Piotrkowskiego Sądu Okręgowego w Częstochowie wpisano: S. 52. W dniu 29 listopada 1941 roku przy Spółdzielni p. f. „Zjednoczony Bank Mieszczańsko-Rolniczy z ograniczoną odpowiedzialnością w Radomsku". — Spółdzielnię wykreślono z Rejestru Handlowego na skutek połączenia ze Spółdzielnią Powiatowego Banku Spółdzielczego w Radomsku z odpowiedzialnością ograniczoną. RS. 480.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Zamościu pod Nr RS. 497 przy firmie Spółdzielnia Rolniczo-Spożywcza „Rolnik" w Hucie Dzierążyńskiej z odpowiedzialnością udziałami, dnia 18 maja 1942 r. wpisano: Wobec ukończenia likwidacji firmę z rejestru wykreśla się. RS. 491.

Do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Zamościu pod Nr. RS. 432 przy firmie „Snop" Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa z odpow. udziałami

w Rachaniach, dnia 18 maja 1942 r. wpisano: Wobec ukończenia likwidacji firmę z rejestru wykreśla się. Rs. 491a.

Sąd Okręgowy w Warszawie. Do rejestru handlowego Dział RS. wpisano dnia 13 marca 1942 r. 1572. „Orion" Spółdzielnia Mieszkaniowa z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie". — Wykreślono wobec zlikwidowania Spółdzielni. RS. 508.

Bilanse

Bilans zamknięcia Rejonowej Spółdzielni Rolniczo-Handlowej w Łochowie z odpowiedzialnością udziałami sporządzony na dzień 31-go grudnia 1941 roku — Stan Czynny. — Majątek stały: 1. Ruchomości 14 581,97; 2. Nieruchomości 18 707,01 = 33 288,98. Udziały własne 770,—. Majątek płynny: 1. Dłużnicy: a) Centrala Gospodarcza 28 502,05; b) Inni dłużnicy 25 716,23; c) Dłużnicy wątpliwi 836,15; d) Centralna Kasa Spółek Rolniczych 35 030,—; 2. Kasa 1 193,22; 3. Towary: a) Towary dla rolników 128 654,15; b) Towary od rolników 8 749,74; 4. Kaucja w Dyr. P. K. P. Warszawa 95,— = 228 776,54; Razem 262 835,52. I. Gwarancje otrzymane 500,—; II. Różni za gwarancje wydane 21 500,—; III. Towary ajencyjne 56 431,69. Razem 78 431,69. Stan bierny: Udziały członków i Fundusz rezerw.: 1. Kapitał udziałowy 39 125,—; 2. Kapitał zasobowy 35 313,—94 = 74 438,94. Rezerwy: 1. Na wątpliwe należności 836,15; 2. Na podatek obrotowy 9 500,—; 3. Na podatek dochodowy 6 680,—; 4. Na świadczenia socjalne 3 000,—; 5. Na wynagrodzenie Komisarza Spółdzielni 2 000,—; 6. Na fundusz popierania rolnictwa 11 342,20; 7. Na fundusz amortyzacyjny 25 522,62; 8. Na składki Związku Rewizyjnego 5 000,— = 63 880,97. Wierzyciele: a) Centrala Gospodarza 15 981,04; b) Inni wierzyciele 95 100,16 = 111 081,20. Czysty zysk za 1941 r 13 434,41. Razem 262 835,52. I. Różni za gwarancje otrzymane 500,— II. Gwarancje wydane 21 500,—; III. Centrala Gospodarcza należność z tyt. umowy ajenc. 56 431,69. Razem 78 431,69. Sp. 473.

Rachunek Strat i Zysków Rejonowej Spółdzielni Rolniczo-Handlowej w Łochowie z odp. udz. na dzień 31 grudnia 1941 r. Straty: 1. Odsetki 353,—; 2. Towary komisowe — braki 207,37; 3. Koszty handlowe 183 701,85; 4. Różne straty 1941 r. 44 178,37; 5. Czysty zysk 1941 r. 13 434,41. Razem 241 875,—. Zyski: 1. Zysk brutto na towarach: a) dla rolników 206 590,61; b) od rolników 21 916,30 = 228 506,91; 2. Prowizje i bonifikaty 13 368,09. Razem 241 875,—. Sp. 473.

Bilans zamknięcia za rok 1941 Stowarzyszenia Budow. „Samopomoc Ślązaków" w Wieliczce sp. z nieogr. odp. Stan czynny: 1. Kasa: gotówka w kasie 1 692,64; 2. P. K. O.: wkłady 445 78; 3. Papiery wartościowe: Pożyczka Nar. 144,,—; Pożyczka O. P. L. 100,— = 244,—; 4. Dłużnicy: Bednarska J. 168,17; B. G. K. w dep. 692 22 = 860,39;5. Nieruchomości: Bud. i tereny niezab. 66 959,79; 6. Ruchomości: w/g spisu 119,60 Razem 70 322,20. Stan bierny: 1. Udziały członków w/g spisu 4 250,— 2. Wierzyciele w/g spisu 34 541,33; 3. Fundusze: zasobowy 4 369,84; inwestyc. 5 789,79; amortyz. 21 327,42 = 31 487,05; 4. Zysk 43,82. Razem 70 322,20. Sp. 504.

Bilans netto Spółdzielni „Rolnik" w Kazimierzy Wielkiej oraz rachunek strat i zysków za okres od 1 października 1940 do 31 grudnia 1941 r. Stan czynny. 31. XII. 1941. I. Majątek stały: 1. Ruchomości 15 083,42; II. Udziały własne 7 525,—; III. Majątek płynny: 1. Dłużnicy: a) z dostaw towarów 113 155,64, b) z zaliczek na towarach 41 377,61, c) inni dłużnicy 35 081,13 = 189 614,38; 2. Towary własne: a) od rolników 33 443,12, b) dla rolników 200 964,17 = 234 407,29; 3. Lokaty w bankach 53 035,28; 4. Kasa 21 930,31; IV. Sumy przechodnie 15 105,63; V. Strata 57 234,05. Razem 593 935,36. VI. Sumy pozabilansowe: a) towary ajencyjne 914 983,16; b) sumy rozliczeniowe z oddziałami własnymi 142 036,03. Ogółem 1 650 954,55. Stan bierny. 31. XII. 1941. I. Udziały członków 32 317,—; II. Fundusz zasobowy 3 635,—; III. Fundusz rezerwowy 31,25; IV. Przelewy: a) zobowiązania przybliżone 10 000,—; b) majątku stałego 4 838,24; V. Zobowiązania: 1. z dostaw towarów 269 670,55; 2. z zaliczek na towary 65 780,80; 3. inni wierzyciele 66 895,42 = 402 346,77; 4. Akcepty 120 000,—; 5. Sumy przechodnie 20 767,10. Razem 593 935,36. VI. Sumy pozabilansowe: 1. Wierzyciele z umów ajencyjnych 914 983,16; 2. Sumy rozliczeniowe z oddziałami własnymi 142 036,03. Ogółem 1 650 954,55. Rachunek strat i zysków. Straty. I. Koszty osobowe: a) płace i uposażenia 197 347,82; b) świadczenia socjalne 14 540,11 = 211 887,93; II. Koszty rzeczowe 151 085,66; III. Podatki 43 676,29; IV. Odsetki wypłacone 15 898,97; V. Prowizje itp. wypłacone 1 233,68; VI. Przelewy: a) na zobowiązania przybliżone 10 000,—; b) równoważniki wartości 4 838.24. Razem 438 620,77. Zyski. I. Zysk brutto na towarach: a) od rolników 165 181,51; b) dla rolników 147 727,84 = 312 909,35; II. Odsetki pobrane 4 092,66; III. Prowizje itp. pobrane 64 384,71; Strata 57 234,05. Razem 438 620,77. Sp. 515.

Zawiadomienia o walnych zgromadzeniach

Walne Zgromadzenie członków Powiatowej Spółdzielni Rolniczo-Handlowej z odpowiedzialnością udziałami w Tarnowie odbędzie się w dniu 14 lipca 1942 o godzinie 11 przed południem w sali kina „Marzenie" w Tarnowie z następującym porządkiem obrad: 1. Odczytanie protokołu z poprzedniego Walnego Zgromadzenia; 2. Odczytanie sprawozdania Związku Rewizyjnego Spółdzielni z dokonanej rewizji; 3. Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej z działalności w r. 1941 i przedłożenie bilansu; 4. Sprawozdanie Komisji Kontrolnej z przeprowadzonej rewizji ksiąg Spółdzielni; 5. Zatwierdzenie bilansu i udzielenie Zarządowi i Radzie Nadzorczej absolutorium; 6. Podział zysku 7. Plan pracy i budżet na rok 1942; 8. Budowa nowego magazynu; 9. Kupno parceli pod budowę lokalu handlowego i kupno budynku na lokal handlowy w Tarnowie; 10. Uzupełnienie niektórych wierzytelności z postępowania układowego do majątku Spółdzielni; 11. Zmiana § 4 i § 8 statutu; 12. Wybór 4 członków Rady Nadzorczej; 13. Oznaczenie najwyższej granicy zobowiązań Spółdzielni. Sp. 532.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa Zaliczkowego Spółdzielni zarejestrowanej z nieograniczoną odpowiedzialnością w Krośnie odbędzie się dnia 12 lipca 1942 r. o godzinie 9.30 w budynku „Gimnazjum" obecnie szkoła żeńska, przy ul. Piotra Skargi Nr. 567/2, w Krośnie, z następującym porządkiem obrad: 1. Zagajenie i wybór przewodniczącego; 2. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia; 3. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności i rachunków za r. 1941; 4. Sprawozdanie Rady Nadzorczej; (Komisji Kontrolującej); 5. Sprawozdanie z rewizji dokonanej przez Związek Rewizyjny; 6. Powzięcie uchwał w sprawach wymienionych w punktach 3, 4, 5, i udzielenie Radzie Nadzorczej i Dyrekcji pokwitowania; 7. Podział nadwyżki; 8. Budżet na rok 1942; 9. Wybór 3 członków Rady Nadzorczej i 3 zastępców w myśl § 0 statutu; 10. Oznaczenie najwyższej sumy zobowiązań Spółdzielni, oraz oznaczenie granicy najwyższego kredytu dla członków; 11. Wnioski i zapytania członków oraz zamknięcie obrad. Sp. 533.

W niedzielę, dnia 12 lipca 1942 r. o godz. 9.30 rano odbędzie się w Warszawie, przy ulicy Białołęckiej Nr. 51 (Nowe Bródno) w sali Kina „Club" Walne Zgromadzenie członków Spółdzielni Spożywców „Pomoc Wspólna" z odp. udz. w Warszawie z następującym porządkiem obrad: 1. Zagajenie i wybór Prezydium; 2. Odczytanie protokołu z pierwszego Walnego Zgromadzenia organizacyjnego; 3. Odczytanie protokołu lustracyjnego, 4. Sprawozdanie z działalności za okres od 1 listopada 1939 do 31. grudnia 1941 roku; 5. Podział czystej nadwyżki; 6. Uchwalenie budżetu na rok 1942; 7. Ustalenie najwyższej sumy zadłużenia Spółdzielni; 8. Uzupełniające wybory członków Rady Nadzorczej; 9. Zmiana statutu i uchwalenie regulaminów: obrad Walnego zgromadzenia, Rady Nadzorczej, Komitetów Sklepowych; 10. Wybory Komitetów Sklepowych; 11. Wnioski. Walne zgromadzenie zgodnie z przepisami statutu jest prawomocne bez względu na ilość przybyłych członków. Sp. 544.

Zwyczajne, Doroczne Walne Zgromadzenie Członków Powiatowej Spółdzielni Rolniczo Handlowej z odpow. udziałami w Nowym Sączu odbędzie się w dniu 21 lipca 1942 r. o godzinie 10-tej w lokalu własnym, ul. Główna 18, I p. z następującym porządkiem obrad: 1. Zagajenie i otwarcie Walnego Zgromadzenia, oraz powołanie prezydium; 2. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia; 3. Odczytanie pisma porewizyjnego Okręgowego Związku Rewizyjnego Spółdzielni w G. G.; 4. Sprawozdanie Zarządu za rok 1941; 5. Sprawozdanie Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej z działalności za rok 1941, oraz wniosek o udzielenie Zarządowi i Radzie Nadzorczej pokwitowania za rok 1941; 6) Wniosek Rady Nadzorczej na rozdział czystego zysku; 7. Zmiany w statucie Powiatowej Spółdzielni Rolniczo Handlowej w Nowym Sączu; 8. Projekt budżetu i oznaczenie najwyższej sumy zobowiązań Spółdzielni; 9. Podwyżka udziału do wysokości 50 złotych; 10. Wybór 4 członków Rady Nadzorczej i 3 zastępców; 11. Wolne wnioski. Sp. 567.

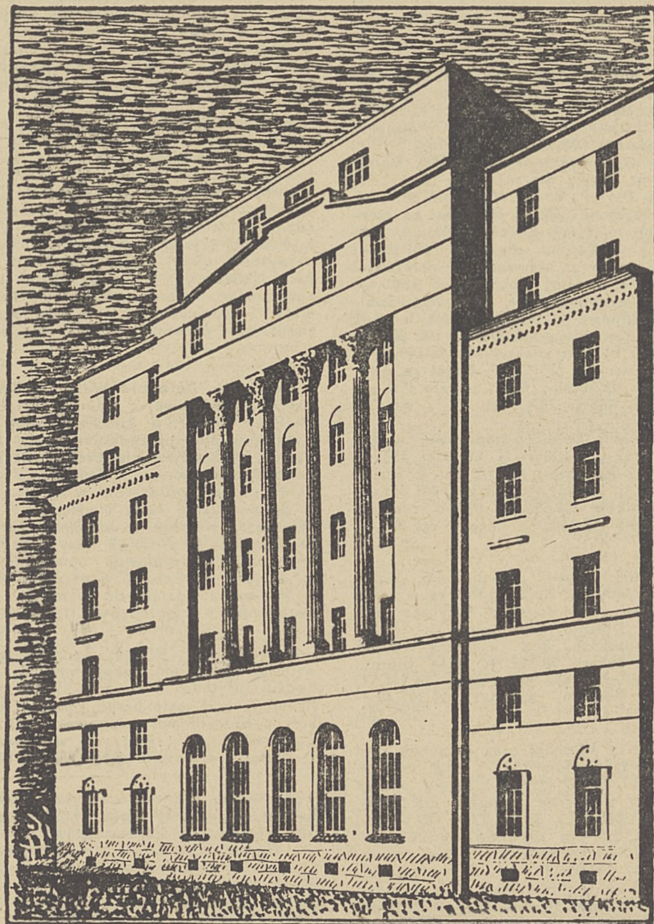
Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa Zaliczkowego w Jaśle Spółdzielni zarejestrowanej z nieograniczoną odpowiedzialnością, odbędzie się dnia 14 sierpnia 1942 o godzinie 11 w lokalu Kasy przy ulicy Gorlickiej 7, a w razie braku kompletu o godzinie 12 bez względu na ilość członków z porządkiem dziennym: 1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia; 2. Przyjęcie wzorowego statutu opracowanego przez Związek; 3. Wnioski członków zgłoszone w terminie statutowym. Sp. 570.

68. Walne Zgromadzenie członków Kasy Zaliczkowej w Nowym Sączu, odbędzie się dnia 19 lipca 1942 o godz. 11 przed południem, a o godz. 11.30 bez względu na ilość obecnych — w lokalu własnym w Nowym Sączu, przy ul. Wąsowiczów 8 — z następującym porządkiem dziennym: 1. Zagajenie i wybór przewodniczącego oraz sekretarza; 2. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia; 3. Odczytanie sprawozdania z rewizji Spółdzielni dokonanej przez delegata Państwowej Rady Spółdzielczej; 4. Sprawozdanie likwidatorów z czynności i rachunków oraz bilansu za rok 1941; 5. Sprawozdanie Komisji kontrolującej za r. 1941; 6. Przyjęcie i zatwierdzenie bilansu za rok 1941 oraz wniosek na udzielenie likwidatorom absolutorium; 7. Wniosek Rady Nadzorczej w przedmiocie pokrycia strat wykazanych w bilansie za r. 1941; 8. Wybór nowego likwidatora w miejsce p. Mgra Janika; 9. Wybór członków Rady Nadzorczej w miejsce ustępujących; 10. Wnioski i interpelacje. Sp. 568.

Zwyczajne Walne Zebranie Członków Powiatowej Spółdzielni Rolniczo-Handlowej w Reichshof odbędzie się dnia 19 lipca o godz. 10-tej rano, w sali kina „Muza" (róg ulicy Sobieskiego i rynku Nowego Miasta), bez względu na ilość obecnych członków, a powzięte uchwały będą miały moc obowiązującą. Porządek dzienny: 1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia; 2. Sprawozdanie Zarządu z działalności za rok 1941; 3. Odczytanie sprawozdania Związku Rewizyjnego w Krakau i Wydziału Kontrolnego Rady Nadzorczej; 4. Zatwierdzenie sprawozdania, bilansu i udzielenie skwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej oraz podział zysków; 5. Program pracy i budżet na rok 1942; 6. Uchwalenie zmian statutu i uchwalenie regulaminu Rady Nadzorczej; 7. Uzupełniające wybory członków Rady Nadzorczej; 8. Ustalenie najwyższej granicy kredytu dla Spółdzielni; 9. Wnioski członków i zamknięcie obrad Walnego Zgromadzenia. Udział w Walnym Zgromadzeniu mogą brać tylko członkowie osobiście za wykazaniem się przy wejściu na salę imiennym zaproszeniem oraz książeczką udziałową. Żadne pełnomocnictwa uwzględniane nie będą. Sp. 572

W dniu 15 lipca 1942 r. o godz 11-tej w lokalu własnym przy ul. Zachodniej Nr. 4/6 w Wolbromiu odbędzie się Walne Zebranie Członków Spółdzielni Rolniczo-Handlowej „Rolnik" w Wolbromiu z następującym porządkiem obrad: 1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zebrania; 2. Sprawozdanie Zarządu, bilans oraz rachunek strat i nadwyżek za 1940 i 1941 r.; 3. Sprawozdanie Rady Nadzorczej z czynności za 1940 i 1941 i Związku Rewizyjnego z przeprowadzonej rewizji; 4. Zatwierdzenie sprawozdań; 5. Podział nadwyżki, pokrycie straty; 6. Plan pracy i budżet na rok 1942; 7. Uzupełniające wybory do Rady Nadzorczej; 8. Przyjęcie wzorowego statutu, podwyższenie udziału i wpisowego; 9. Uchwalenie regulaminu dla przedstawicieli, klucza ilościowego i wybór przedstawicieli; 10. Wnioski członków zgłoszone. Wstęp na salę za okazaniem książeczki udziałowej. Sp. 571.

Ogłoszenia Spółdzielni, które ostatnio zarejestrowały zmiany statutów w tym sensie, że organem właściwym dla ogłoszeń są „Wiadomości Międzyzwiązkowej Spółdzielni Powierniczej" względnie „Informator dla Spółdzielni Spożywców" — zyskują moc prawną przez umieszczenie ich w „SPÓŁDZIELCY".

Kierownik Wydawnictwa: Inż. roln. Dr. Florian Łorzyński, Kraków. Redaktor naczelny: Inż. roln. Dr. Florian Łorzyński, Kraków, Zastępca: mgr. Wojciech Wilk-Proszowski, Kraków. Odpowiedzialny za zagadnienia spółdzielcze: Jan Frąckowiak, Kraków. Kierownik działu Ogłoszeń: Edward Malewicz, Kraków, Wydawnictwo: Wydawnictwo Rolnicze, Kraków, Nürnbergstr. 5a. Tel. 116-79 i 116-80. Druk ZKW, Kraków, Universitätsstr. 19a. Ważny cennik Nr. 1.